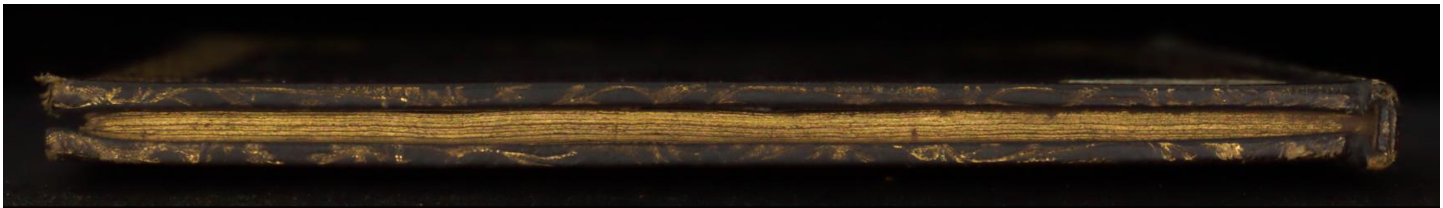
229
E 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

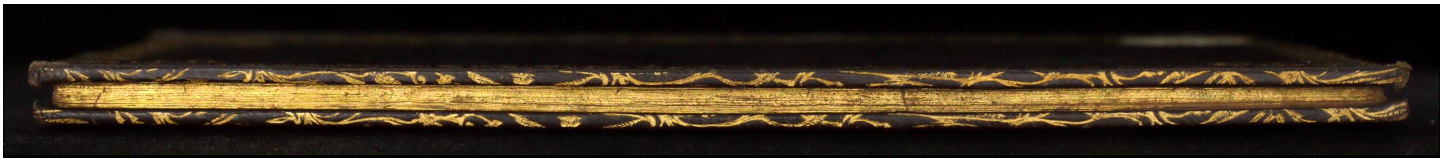
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

V. Gand 1868 ...
Cat. Vander Meersch. N° 67

~~D K I 16~~

229 E 25

NKr. 1405

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

LVCIANI ICAROMENIPPVS, SEV Hy-
pernephelus Eraſmo Roterodamo interprete.

Eiuſdem Menippus, ſeu necromantia. uerſa a Tho-
ma Moro.

Eiuſdē Vitarū auctio. interprete Nicolao Beraldo.

KONINKLIJKE
BIBLIOTHEEK
'S GRAVENHAGE.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

Icaromenippus ſiue Hypernephelus Eraſmo Roterodamo interprete.

Er mille igitur erant ſtadia a terra vſq; ad lunam, vbi prima nobis fuit manſio. Porro hinc ſurſum ad ſolem paraſangæ ferme quingentæ. Rurſum ab hoc vſq; ad ipſum deniq; cœlum, arcemq; Iouis in edito ſitam, tantum fere ſpatii fuerit, quantum aquila probe, ſuccincte, atq; expedite queat uno die peragere. Amicus. Dic mihi per gratias Menippe quæ ſunt iſta quæ de aſtris loqueris ac tacitus tecum ſupputas? Etenim iamdudum te aſſectãs audio ſoles & lunas, præterea autem & magnifica iſta, manſiones ac paraſangas peregrina quædam commemorantem. Menippus. Ne mireris Amice ſi ſublimia, aereaq; tibi videor loqui, nã ſummam apud me reputo nuper actæ peregrinationis. Amic. Nimirum Phœnicum exemplo uiam ſtellis notaras. Menipp. Haudquaq̃ per Iouem, quin magis ipſis in ſtellis ſum peregrinatus. Amic. Papæ. longum profecto ſomnium mihi narras. Siquidẽ totas edormiſti paraſangas inſciens. Menip. Quid ais? ſomniũ tibi referre videor, qui modo ab ipſo Ioue ipſe reuerſus adſũ? Amic. Quid audio? Itane Menippus nobis a Ioue delapſus adeſt e cœlo? Menip. Ita ſane. Ego tibi ab ipſo illo ſũmo Ioue hodie venio, rebus interim dictu miris, & auditis & conſpectis. Quod ſi non credis, equidem hoc ipſo nomine ſupra modum gaudeo, cum ſupra fidem eſſe video meam felicitatem. Amicus. Et quo pacto diuine atq; olympie Menippe, mortalis cum ſim, ac terreſtris queam non credere viro qui nubes ſuperarit, quiq; vt Homericis dicam verbis, iam ſit cœlitum e numero vnus? Verum illud mihi dicito, ſi moleſtũ non eſt, quibus modis in altũ ſubuect⁹ es, aut vnde nactus ſcalas tãta magnitudine? Nã quantum ad faciem ac formam attinet, non es admodum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

ſimilis illi Phrygio, vt coniectare poſſimus tequoqꝫ ab aquila raptum fuiſſe, quo pocillatoris alicubi munere fungereris. Menip. Non me clam eſt, te iamdudũ irridere. Neque vero id omnino mirum, ſi narrationis nouitas, tibi fabulæ videatur adſimilis. Cæterũ ad conſcenſum nihil mihi erat opus, neqꝫ ſcalis, neqꝫ vti pueri illius in morem ab aqla raperer, propterea ꝗ alæ mihi eſſent propriæ. Amic. Iam vero iſtud quod narras, vel ipſum Dædali factũ ſuperat. Siquidem, præter alia, nobis inſcientibus, miluius quiſpiam, aut graculus ex homine factus es. Menip. Recte Amice, neqꝫ procul a ſcopo conieciſti. Etenĩ illud Dædali de alis inuentum ipſe quoqꝫ ſum machinatus. Amic. At interim oĩm audaciſſime non veritus es, ne tu quoque alicubi in mare delapſus, Menippeũ aliquod pelagus tibi cognomine redderes, quemadmodum ille Icarion? Meni. Nequaq̃. ſiquidem Icarus cum alas haberet cera adglutinatas, eaqꝫ q̃primũ ad ſolem eſſet liquefacta, diffluxis alis non mirum ſi decidit. At nobis citra vllam cerã erant pennæ. Ami. Iſtud qui fieri potuit? Iam enim haud ſcio, quo pacto paulatim me adducis, vt vera videantur, quæ narras. Meni. Ad hunc ferme modum. Aquilam egregie magnam, tum autem & vulturem validum arripui. His cum alas vna cum ipſis brachſis præſecuiſſem. quin potius ſi vacat totius commenti rationem ordine tibi percenſebo. Ami. Mihi quidem vel maxime vacat. adeo ſublimis a ſermone tuo pendeo, iamqꝫ ad narrationis finem inhio. Ne vero me negligas per Iouem amicitiæ præſidem, auribus in aere ſuſpenſum, ob tuam narrationem. Meni. Auſculta igitur. Neqꝫ enim ciuile fuerit, ſi ſpectem amicum ore hiante relictum, eumque quemadmodum tu ais ab auribus ſuſpenſum. Ego igitur cum expendens ea, quæ ſunt in vita mortalium, protinus omnes res humanas reperiſſem ridiculas, humiles, inſtabiles, nempe opes, imperia, magiſtratus, cõtemptis his, atqꝫ horum ſtudio adiectoqꝫ animo ad

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

ea quæ vere ſunt bona, conatus ſum ab his tenebris emi-
care & ad vniuerſi naturam ſuſpicere. Atq; hic mihi mul-
tam attulit hæſitationem, primum hic ipſe qui a ſapienti
bus appellatur mūdus. Neq; enim inuenire poteram, neq;
quo pacto factus fuiſſet, neq; quo opifice, neq; quod eſſet
illi⁹ vel initium, vel finis. Deinde cum particulatim contē
plarer, multo etiam magis ambigere ſum coactus, quippe
qui viderem ſtellas temere per cælum diſiectas, tum ſolē
ipſum, quid tandem eſſet, ſcire geſtiebam. Super omnia
vero, quæ lunæ accidebant, mihi videbantur abſurda ac
plane mira, putabamq; cauſam aliquam arcanam & inex
plicabilem eſſe, cur illa ſubinde ſpeciem formāq; variaret.
Quinetiam fulgur emicans, tonitru erumpens, tum plu-
uia, nix, grando e ſublimi demiſſa. Videbantur hæc quo-
q; omnia, coniectu difficilia, quæq; nullis notis deprehen
di poſſent. Itaq; cum ad eum modum eſſem affectus, opti-
mum factu ratus ſum, vt horum vnumquodq; a philoſo
phis iſtis perdiſcerem. Siquidem exiſtimabam illos verita
tem omnem docere poſſe. Quare cum ex illis præſtantiſ-
ſimos delegiſſem, quantum mihi coniectare licebat, e vul
tus auſteritate, eq; coloris pallore, ac barbæ profunditate.
Mirum enim, vt mihi ex ipſo protinus aſpectu, ſublimi-
loquos quoſdam, & cœleſtium rerum peritos viros præ
ſe ferebant. His vbi memet docēdum tradidiſſem, magna
pecunia, quam partim eueſtigio præſentē numeraui, par-
tim tum me perſoluturum ſum pollicitus, vbi ad philoſo
phiæ ſummam peruentum eſſet, non grauabar erectus ad
nugas doceri, & vniuerſi diſpoſitionem diſcere. At illi
tantum aberant, vt me priſtina liberarent inſcitia, vt ī ma
iores etiam dubitationes cōiecerint, principia neſcio quæ
ac fines, tum inſecabilia, inania, ſyluas, ideas, atq; id gen⁹
alia mihi quotidie offundentes. Verū illud interim mihi
videbatur oīm eſſe grauiſſimum, quod cū nihil inter illos
conueniret, verum pugnantia, diuerſaq; inter ſe oīa loque
rentur, tñ poſtulabant, vt ſibi fidē haberē, ac ad ſuā qſq; ra

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

tionem me conabatur adducere. Amic. Rem abſurdam narras. Si viri cum eſſent ſapiẽtes, inter ſeſe de rebus facti-oſe diſſidebant, neq; de iiſdem eadem probabant. Menip. Atqui rideres amice, ſi audieris illorum arrogãtiam et in diſſerendo prodigioſam confidentiam. Qui quidem cum humi ingrederent̃, nihiloq; preſtantiores eſſent nobis qui ſuper terram ambulamus, ne cernentes quidem acutius q̃ quis alius aſtans, nonnulli cæcutientes etiã ſenio atq; iner tia, tamen & cœli terminos perſpicere ſeſe profitebantur, ſolem quoq; ipſum dimetientes, & ea quæ ſupra lunam ſunt aggredientes, Ac perinde quaſi ex ipſis delapſi ſtel-lis, ita & magnitudinem illarum, & figuram explicabãt. Ac ſæpenumero cum forte ne illud quidem certo ſcirẽt, quot ſtadiis a Megara abeſſent Athenæ, tamen ſpatium quod intereſt inter ſolem & lunam, quot eſſet cubitorum, audebant pronunciare. Tum aeris altitudinem, maris p-funditatem, terræ ambitum dimetientes. Ad hæc circu-los depingebant, ac triangulorũ figuras ſuper quadrangu los inducentes, neq; non ſphæras quaſdam picturatas, cœ lum ſcilicet ipſum metientes. Iam vero illud an non inſul ſum & inſignis arrogantiæ? q cum de rebus vſq; adeo in certis loquantur, nihil tñ ita proponunt, quaſi coniecturis ducantur, verum ſupra modum contendunt, neq; vllum vincendi locum aliis relinquunt, tantum non iureiuran-do confirmantes ſolem maſſam eſſe candefactam, incoli lunã, ſtellas aquã potare, idq; ſole veluti ſitula quadã p fu nem demiſſa vaporem e mari attrahente, atq; illis omni-bus ordine potum diſtribuente. Nam quanta ſit in dictis pugnantia, id haud difficile fuerit cognoſcere. Iam mihi ſpecta per Iouem, num illorum decreta inter ſe conſenti-ant, ac non magis longiſſimis diſſita interuallis. Quando quidem primum de ipſo mundo varia eſt ſententia, cum aliis & ingenitus & nunq̃ interiturus eſſe videatur. Rur-ſum alii & opificem illius & fabricandi modũ eloqui ſint

auſi. Quos equidem cum primis admirabar, propterea ꝙ cum deum quendam rerum omnium opificem præpoſuiſſent, non illud etiam adderent, vel vnde is eſſet profectus, aut vbi loci conſiſteret, cum omnia fabricaretur. Nam ante vniuerſi exortum nõ poſſis vel tempus vel locum imaginari. Amic. Prorſus audaces quoſdam Menippe homines ac prodigiorum autores mihi narras. Menip. Quid autem, ſi iam audias vir optime quæ diſſerant, & de Ideis, & de incorporeis tũ quæ de finito & infinito nugantur? Nam & his de rebus acriter inter ſi digladiantur. Dum alii fine circũſcribunt vniuerſum, alii contra finem illud neſcire exiſtimant. Quin inſuper quidem ex iſtis cõplures eſſe mundos demonſtrabant, damnantes eos qui de hoc velut vno quopiam illorum diſputarent. Rurſum alius neſcio quis vir haud quaq̃ amicus paci, bellum rerum omnium parentem eſſe cenſebat. Nam de diis, quid attinet loqui? Cum his deus eſſet numerus, illi rurſus per canes & anſeres ac platanos deierarent. Deinde alii reliquis omnibus diis expulſis vni ſoli rerum omnium imperium tribuebant, ita vt mecum etiam animo diſcruciarer, cum tantam audirem deorum inopiam. E diuerſo alii liberaliores multos deos faciebant, ac diſſectis illis hunc alíquem primum deum appellabãt, his ſecundas aut tertias diuinitatis partes tribuebant. Ad hæc, alii incorporeum quiddam & informe putabant eſſe numen, alii corpus eſſe imaginabantur. Deinde non omnes erant in hac opinione, vt putarent diis eſſe curæ res mortalium, verum erãt nonnulli, qui eos omni cura liberantes, haud aliter atque nos cõſueuimus ætate defectos a miniſteriis dimittere, nihilo aliuſmodi eos inducũt, q̃ cuiuſmodi in comœdiis inducí ſolent ſatellitia. Iam alii ſuperantes hæc omnia, ne eſſe quidem vllos omnino deos credebant, ſed mũdũ nullo domino nulloq; duce temere ferri ſinebant. Atqui cum hæc audiebam, verebar non habere fidem viris altiſremis,

ac probe barbatis. Neq; tamen inueniebam, ad cui9 dicta me verterem, vt aliquam illorum ſententiam nanciſcerer irreprehenſam, ac nequaq̃ ab alio ſubuerſam. Itaq; plane tandem homericum illud mihi vſu veniebat. Nam ſæpe numero anim9 incitabat, vt huic alicui illorum crederem. ſed me mens diuerſa vetabat. In quibus omnibus, cum p̲plexus heſitarem, deſperabam futurum, vt ſuper his verũ aliquid in terris audirem. Cæterum vnica tantum via vniuerſa dubitatione liberari poſſe, ſi ipſe alis aliqua ratione additis, in cœlum aſcenderem. Eius rei conficiendæ ſpem mihi præbuit primum ipſa cupiditas, deinde fabularum ſcriptor Aeſopus, qui aquilis ac ſcarabeis, interdum & camelis cœlum adiri potuiſſe demonſtrat. Verum vt mihi ipſi alæ prouenirent aliquãdo, id nulla ratione fieri poſſe videbatur. Cæterũ ſi vulturis, aut aquilæ alas induiſſem, nam has ſolas ſufficere ad humani corporis modum, futurũ forſitan vt mihi ſuccederet experientia. Itaq; correptis auibus, alteri dexteram alam, porro vulturi ſiniſtram amputaui, idq; admodum ſcite. Deinde cum obligaſſem, humeriſq; loris validis accommodaſſem, tum ſummis pẽnis anſas quaſdam manibus inſerendis addidiſſem, meipſius periculum faciebam, primum ſubſiliens, ac manibus interim ſubſeruiens, & anſerum exemplo paulum adhuc a terra volatu me ſuſtollens, inter volandum ſummis interim pedibus ingrediens. Poſtea cum res ex animi ſententia ſuccederet, iam audacius etiam experimentum aggrediebar, conſcenſaq; arce demiſi meipſum per præceps, atq; inde in ipſum ferebar theatrum, mox vbi nullo periculo deuolaſſem, ſublimia iam & ardua cogitari cœpi, ac tollens me a Parnetho, ſiue Hymetto ad Geraneam vſq; volabã, rurſum inde ad Acrocorinthum ſubuolaui, deĩde ſupra Pholoen & Erymãthum ad Taygetum vſq;. Ergo cum tãdem audax facinus ſatis eſſem meditatus, iamq; perfectus & altiuolus euaſiſſem, non amplius de pullis imitandis cogita

bam, verum conſcenſo Olympo, cibo q̃ leuiſſimo paſtus, inde recta in cœlum tendere cœpi, initio quidem oborta oculorum vertigine, ob profũditatem, & poſtea ferebam, & hoc quoq; facile. Verũ vbi iam ipſi lunæ vicinus eſſem plurimumque nubium eſſem emenſus, ſentiebam me defatigatum, maxime in ala ſiniſtra, nempe vulterina. Huc igitur diuerti, ac ſuper eam inſidens requieſcebam, in terram interim e ſublimi reſpiciens, neq; ſecus q̃ Homericus ille Iuppiter nunc bellacium Thracum regionem deſpiciens, nunc Myſorum, mox (ſi libuiſſet) Græciam, Perſidẽ, Indiamque, ex quibus omnibus varia quadam voluprate perfundebar. Amicus. Ergo iſta quoque narrabis Menippe, ne vlla prorſus peregrinationis parte fraudemur, quin potius ſi quid obiter in itinere cõſpexiſti, fac vt hoc quoque ſciamus. Nam ego ſane haud mediocria dicturũ te expecto, de terræ forma, deque omnibus, quæ in terra ſunt, cuiusmodi tibi viſa ſunt, ex alto contemplanti. Menippus. At tu quidem recte coniectas amice, quamobrem quatenus licet conſcenſa luna inter narrandum peregrinãti comes eſto, ſimulque mecum contemplare totam terræ ſpeciem habitumq;. Atq; initio quidem admodum puſillam quandam terram mihi videre videbar, multo inquã luna minorem, ita vt ego repente intentis oculis, diu dubitarem vbinam eſſent tanti illi mõtes, ac tantum mare, qđ ni Rhodiorum coloſſum conſpexiſſem, tum Phariam turrim, haud dubie prorſus vbinã eſſet terra me prorſus latuiſſet. Verũ iſta quod ſint ſublimia, præq; cæteris eminentia, præterea oceanus paulatim ad ſolẽ reſplendeſcens indicabant terram eſſe id quod videbam. Mox vbi fixius intenderem oculos, iam mihi omnis mortalium vita cœpit eſſe conſpicua, nõ ſolum ſingulæ nationes atq; vrbes, ſed plane videbam nauigantes, bellantes, agricolantes, litigantes mulieres, feras, & vt ſummatim dicam

Quicquid tellus educat alma.

Amic. Iſta quæ nunc dicis haud quaq̃ ſunt veriſimilia,ac ſecum pugnantia. Etenim quum paulo ante Menippe terram requireres propter ingens in medio interuallum in arctum contractam,adeo vt niſi coloſſus tibi feciſſet indicium,forſitan aliud quiddam videre te credidiſſes, qui repente factus lynceus, cuncta quæ ſunt in terra dignoſcis, homines,feras,ac propemodum etiam culicum nidos? Menip.Recte tu quidem admones. Nam quod maxime dictum oportuit,id neſcio quo modo præterii. Siquidem cum ipſam quidem terram conſpectam agnoſcerem, cæterum reliqua non poſſem perſpicere propter altitudinẽ, nimirum iam non pertingente oculorum acie,grauiter ea res me diſcruciabat, ac vehementer perplexum habebat. Ego cum ad hunc modum eſſem ſollicitus, ac propemodum etiam lachrymarer,adeſt a tergo ſapiens ille Empedocles,ea ſpecie,vt carbonarium quempiam eſſe diceres, cinere oppletus atq; exuſtus.Hunc ego cum vidiſſem(dicendum eſt enim nonnihil)perturbabar, ratꝰ dæmonem aliquem lunarem videre me. At ille.Bono inquit es animo Menippe.Nullum ego ſum numen,quid me immortalibus æquas? Sum Empedocles ille phyſicꝰ, etenim vbi me præcipitem in crateras inieciſſem , fumꝰ ab Aetna raptum huc ſubuexit.Itaque nunc lunam incolo,aeriuagus plærunq;,ac rore victito.Adſum autem hæſitantiam iſtã tibi ademptūrus, nam illud (ni fallor)male te habet,torquetq; quod non liceat tibi perſpicue terram cernere.Bene abs te factum eſt inquam optime Empedocles,vbi primum deuolaro rurſus in Græciam, tui memor ſacrificabo tibi in fumario,atq; in nouiluniis ter ad lunam inhiãs vota faciam. Imo per Endymionem inquit ille haud huc acceſſi præmii gratia,ſed affectio quædam mouitanimũ meum cũ te viderem affectum moleſtia,verũ ſcis quid facies,quo perſpicax fias? Non per Iouem inquam, niſi tu mihi forſitan caliginem amoueas ab oculis, nam in præ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

ſentia videor non mediocriter lippire· Atq̃ me, inq̃t ille, nihil erit opus. Etenim vt acute videas id ipe tecũ e terra allatum habes penes te. Quid igit̃ eſt iſtud inquam? neq; enim noui. An ignoras, inquit, te dextram aquilæ alam indutum eſſe? Scio inquam maxime. ſed q̃d alæ cum oculo? Qm̃, inquit aquila inter animantia cætera acutiſſimi viſus eſt, vnde ſola ſolẽ aduerſũ obtuet̃, atq; ita demũ eſt rex & ingenua aquila, ſi non cõniuentibus oculis aduerſus radios aſpiciat. Ita quidẽ aiunt inquã, quare iã me pœnitet, q̃ non meis exẽptis oculis aq̃linos ĩſeruerĩ, cũ huc aſcẽderẽ. Nã nunc ſane dimidiatus aduenio, neq; omni ex parte ſatis regaliter adornatus, quin magis adſiſ'is videor nothis iſtis & abdicatis. Attñ in te eſt, inquit, vt ꝑtinus alterũ oculum regalem habeas. Etenĩ ſi aſſurges, veliſq; cohibita vulturis ala, alterã ſolam mouere, iuxta ꝓportionẽ alæ dextro oculo cernes acute, quo minus altero cæcutias, nulla ratione ſuccurri poteſt, propterea q; ad partem pertineat deteriorem· Mihi, inquam, ſatis eſt, ſi uel dextra ex parte aquilino more cernam. Nihilo enim fuerit deterius, cũ mihi non raro vidiſſe videar fabros altero oculo melius etiam ad regulam exæquantes ligna. Hæc locutus ſimul ea faciebam quæ præceperat Empedocles. ille interim paulatim ſubducens ſeſe ſenſim in fumum, euanuit. At ſimul atq; mouiſſem alam, ingens lumen mihi circumfulſit, adeo vt cuncta fierent in conſpicuo, quæ hactenus latuerãt. Deflexis igitur in terram oculis, clare videbam & vrbes, & homines, & quæ fiebant, neq; ſolum ea quæ ſub dio, verum etiam quæ domi faciebant, rati ſeſe à nemine videri. Ptolemæum vidi cum ſorore rem habentem. Lyſimacho ſtruentem inſidias filium. Antiochum Seleuci filium nouercæ clanculum innuentem. Theſſalum Alexandrũ ab vxore tolli e medio. Antigonum filii vxorem adulterio ſtuprantem. Attalo venenum porrigentem filium. Rurſũ ex altera parte Arſacen interficientẽ mulierculã, & Arbacen

enuchum gladium educentem in Arſacen. Porro Sparti-
nus Medus e conuiuio foras protrahebatur a ſatellitibus,
calice aureo in frontem impacto . Atq; his ferme conſi-
miliia tum in Libya , tum apud Scytas ac Tharces in regi
is geri licebat cernere. Nempe adulterantes, occidentes, in
ſidiantes, rapientes, peierantes, trepidantes, nonnullos ab
intimis amicis ꝓdi. Ac regum quidem negotia hmõi mi-
hi ſpectaculum exhibebant. Cæterũ, q̃ factitabant plebei lõ
ge magis erant ridicula. Siquidem & ĩter hoc videbã Her
modorum Epicureum ob mille nnmmum peierantẽ. Aga
thoclem Stoicum de mercede diſcipulum in ius vocantẽ.
Cliniã rhetorem ex Aeſculapii fano phialã auream ſuffu-
rantem. Herophilum Cynicũ in fornice dormientẽ, Quid
enim alios cõmemorem, qui parietes perfoderent, qui lites
agitabant , qui fœnerabant, qui repoſcerent ! Nam variũ
quoddam & vndiq; mixtum erat ſpectaculum. Ami. Atq
recte facies Menippe, ſi iſta quoq; retuleris. Conſentaneũ
eſt enĩ te ex his nõ vulgarem cepiſſe voluptatem. Menipp.
Ne fieri quidem poteſt Amice vt cuncta ordine recenſeã,
quum ſpectare modo iſta fuerit difficillimum, verum re-
rũ faſtigia eiuſmodi ferme videbãtur, qualia refert Home
rus in clypeo, vbi erant conuiuia nuptiæq;. Altera ex par
te iudicia, & conciones. Rurſum alia ex parte ſacrificabat
quiſpiam. In proximo vero conſpiciebatur aliquis luctũ
agens. Porro cum ad Geticam reſpicerem, videbam belli
gerantes Getas. Rurſum ubi ad Scytas deflecterem, cerne
re erat errantes in plauſtris . Mox vbi paululum in diuer-
ſam partem deflexiſſem oculum , ſpectabam agricolantes
Aegyptios . Phœnix ſcortabatur . Cilix latrocinabatur .
Lacon loris cædebat̃. Athenienſis cauſas agebat. Hæc om
nia quum eodẽ tẽpore gererentur, cogita nunc cuiuſmõi
viſa fuerit rerũ confuſio. Non aliter, q̃ ſi qs producat̃ mul
tos ſaltatores , vel potius multas choreas deĩde præcipiat
vt omiſſo concentu propriam quiſq; cantationem canat.

Deinde ſi certatim canat vnuſquiſq; & peculiarem ſuum
cantum abſoluere ſtudeat, vociſq; magnitudine vicinum
ſuperare contendat, cogita tecum p Iouem cuiuſmodi fu
turus ſit eiuſmodi cantus. Amic. Modis omnibus Menip
pe ridiculus ac confuſaneus. Menip. Atqui amice, hoc ge
nus ſunt omnes qui in terris choreas agunt, omniſq; mor
talium vita ex huiuſmodi conſtat diſcrepantia, quippe q
non modo ſonent abſona, verum & ornatu ſint diſſimili
diuerſaq; moueant, neq; quicq̃ idem cogitent, donec cho
ragus omnes e ſcena exigat, negans diutius choreas duce-
re oportere. Id vbi factũ eſt iam omnes ſunt inter ſe ſimi-
les, taciti, nec amplius confuſam illam & ĩcompoſitã canen
tes cantionem. Verum in vario ipſo ac multiformi Thea-
tro, videlicet ridicula erant quæ gerebantur omnia, præci
pue vero mihi riſum mouebant ii, qui de agrorum finib9
contẽdebant, qq; ſibi placerent hoc nomine, quod Sicyoni
um agrum colerent, aut ꝙ Marathonis eam partem habe
rent, quæ eſt iuxta Oenoen, aut ꝙ in Acarnania iugerum
mille poſſiderent. Cum uniuerſa Græcia, quemadmodũ
id temporis mihi e ſublimi deſpicienti videbatur, quatu-
or digitorum ſpatium habere videretur. Attica niſi fallor
proportione, minima pars erat. Itaq; perſpexi quid eſſet
reliquum, ꝙ diuitibus iſtis animos tolleret. Etenim is qui
inter hos q̃plurimum agri poſſidebat, vix vnam ex Epi-
cureis Atomis colere mihi videbatur. Cæterum vbi ad Pe
loponneſum flexiſſem oculos, deinde terram Cynoſuræ
ſubiectam aſpexiſſem, veniebat in mentem pro quantula
regione, quæ nihilo eſſet latior lente Aegyptia, tam ingẽs
Argiuorum ac Lacedæmoniorũ multitudo cecidiſſet vno
die. Porro ſi quem conſpexiſſem auro ſuperbientem, ꝙ
annulos haberet octo, phialas quatuor, magnopere ride-
bam & hunc. Nam pangæum vniuerſum vna cum ipſis
metallis vix erat magnitudine micæ. Amicus. O te felicem
Menippe, qui tam nouum ſpectaris ſpectaculum Sed age

dic mihi per Iouem, ciuitates atque homines ipſi, quanti videbantur, ex alto contemplanti? Menippus. Equidem arbitror te ſæpenumero formicarum concionem vidiſſe. Aliquas in orbem obambulantes, nonnullas exeuntes, rurſum has in ciuitatem redeuntes. Atque hæc quidem fimum exportat, hæc alicunde raptam fabæ tunicam, aut dimidiatum frumenti granum currens apportat. Conſentaneum eſt autem pro ratione vitæ formicarum, eſſe apud illas & ædium fabros, & concionatores, & magiſtratus & muſicos & philoſophos. Sed vrbes ſane cum ipſis viris, formicarum nidis maxime videbantur adſimiles. Quod ſi tibi videtur humilius exemplũ, uiros cum formicarum republica conferre, vetuſtas Theſſalorum fabulas ſpecta. Repertes enim Myrmidonas, gentem bellicoſiſſimam e formicis viros natos eſſe. Iam poſteaquam ſatis ſpectaſſem omnia, ſatiſque riſiſſem, excuſſi meipſum, ſubuolaui.

Ad reliquos diuos Iouis altitonantis in ædes.

Nondum ſtadium aſcenderam, cum luna fœminea ſonans voce Menippe inquit, ita tibi contingant quæ optas. Inſerui mihi in re quapiam apud Iouem. Dic inquam, neq; enĩ erit moleſtum, niſi ſi quid oneris ſit portandum. Nuntiũ inquit quendam haud grauem ac petitionem meo nomine Ioui perferes. Enecor Menippe, & multa, & intoleranda ab iſtis philoſophis audiens. Quibus præterea nihil eſt negotii, niſi ut curioſi res meas exquirant. Quæ ſim, quanta ſim, & quam ob cauſam diſſecer, dimidiataq; fiam, curq; vtrinq; gibboſa videar. Tum hi me dicunt inhabitari, illi ſpeculi ritu, ſupra mare ſuſpẽſam eſſe. Alii rurſꝰ qđ quiſq; ſecum excogitarint, hoc mihi tribuunt. Poſtremo ipſum quoq; lumen aiunt mihi & furtiuum eſſe & adulterinum, quodq; ſuperne a ſole proficiſcatur, neq; finem faciunt etiã cũ hoc qui mihi frater eſt cõmittere me, & factionem ĩter nos ſerere conantes. Neq; ſatis erat illis, quæ de ipſo dixe

runt ſole, ſaxum eſſe illum, & maſſam cãdentem. Et tamẽ q̃ multarum rerum illis ſum conſcia, quas noctu patrant, turpiſſimas & execrandas, cum interdiu tetrici ſint, & aſpectu virili, habituque graues & imperitorum oculos in ſe coniectos habentes. Atque ego cum iſta videam, ſileo tamen. Neque enim decorum arbitror, retegere atque in lucem efferre nocturnas illas diatribas, & quam quiſque in operto viuat vitam. Quinetiam ſi quem conſpicerem adulterantem, aut furantem, aut aliud facinus quam maxime nocturnum audentem, continuo contracta nube tegebam, ne vulgo oſtenderem, uiros ſenes, ea gerentes quæ neque barbæ prolixæ, neque virtutis profeſſioni eſſent decora.

At iſtis pro nihilo eſt oratione me diſcerpere, modiſq; õnibus contumelia afficere, adeo vt teſtis eſt mihi nox ipſa ſæpius in animo habuerim q̃ poſſem hinc longiſſime demigrare quopiam, vbi liceret curioſam iſtorum lĩguam effugere. Hæc igitur memineris vt Ioui renunties, ſimulq; illud addas ne fieri quidem poſſe, vt hoc ĩ loco durem, niſi phyſicos illos comminuat, dialecticis os occludat, Stoam demoliatur, Academiam exurat, quæ in Peripato habentur, diatribis finem imponat. Siquidem ad hunc deniq; modum fiet, vt mihi paretur quies, deſinantq; me quotidie cõmetiri. Fient inquam quæ mandas, ſimulq; recta ad ipſum cœlum tendebam,

Nulli vbi comparent hominumve boumve labores.

Etenim paulo poſt ipſa etiam Luna mihi perpuſilla uidebatur e ſublimi. Tandẽ & terrã obtexerat. Porro relicto ad dextram ſole, per ipſas volans ſtellas tertio die ad cœlum perueni. Ac primum quidem mihi viſum eſt, protinus ita vt eram introire, ratus facile fieri poſſe vt fallerem, quippe dimidia mei parte aquila. Porro aquilam ſciebam iam olim eſſe Ioui familiarem. Poſt apud me perpen-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

debam illos q̃ primum deprehenſuros eſſe me, qui alte-
ram alam vulturinam indutus eſſem. Quapro pter opti-
mum factu ratus, non temere venire in periculum, adiens
pulſaui fores. At Mercurius audito pulſu, ac nomen per
contatus meũ, feſtinato abiit Ioui renunciaturus. Nec mul
to poſt introrſum accerſitus, magnopere pauitans ac tre-
mens. Offendoq́ deos omneis pariter conſidentes, nec hos
abſq́ ſollicitudine. Nonnihil enim animos illorum turba
bat nouus & inopinatus aduentus meus. Et quantum an-
tea, nunq̃ expectabant futurum, vt mortales omnes mox
aduenirent, ad eundem modum alati. Porro Iuppiter ad
modum terribili vultu, toruoq́ & Titanico me obtuens,
inquit. Quiſnam es, & vnde uenis? vbinam vrbs tibi, qui
ue parentes? Hoc vbi audiſſem, propemodum metu ſum
exanimatus. Attamen conſtiti ſtupidus, præq́ vocis ma-
gnitudine attonitus. Aliquanto poſt ad me reuerſus, om
nia dilucide expoſui, ab ipſo exorſus capite. Quemadmo
dum concupiſſem ſublimia illa cognoſcere. Quemadmo
dum acceſſiſſem ad philoſophos, quemadmodum pugnã
tia loquentes audiſſem. Quemadmodũ deſperaſſem di-
ſtractus illorum dictis. Deinde meum inuentum, tum alas
reliquaq́ omnia, vſq́ ad ipſum cœlum. Poſt omnia addidi
quæ luna mandarat. Itaq́ ridens Iuppiter exporrectis ali
quantum ſuperciliis, quid dicas inquit de Oto & Ephial-
to, cum auſus ſit & Menippus in cœlum aſcendere? At in
præſentia quidẽ, te ad hoſpitii conſuetudinem inuitamꝰ.
Cras inquit, ſuper his quorum gratia huc aduenisti, dato
reſponſo dimittemus, ſimulq́ cum dicto ſurgens, ibat ad
eam cœli partem vnde maxime omnia poterant exaudiri.
Iam enim tempus erat, vt votis audiendis conſideret. Atq́
interim inter eundum percontabatur me ſuper his negoti
is, quæ eſſent in terra, ac primum quidem illa. Quanti nũc
vænit triticum in Græcia. Et num ſuperior hyems gra-
uiter vos tetigit. Et num holera egent hymbre copioſiore.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

Subhæc rogabat, nunquis adhuc ſupereſſet e Phidiæ ge-nere. Et quam ob cauſam Athenienſes tot annos Iouialia intermiſiſſent, & num in animo haberent Olympium ſuum abſoluere. Et num eſſent comprehenſi, qui templum Dodonæum ſacrilegio ſpoliaſſent. Ad ea cum reſpondiſſem, Dic mihi (inquit) Menipqe, de me vero quam habēt homines opinionem? Quam inquam o here, niſi maxime piam? nimirum omnium deorum regem eſſe te. Ludis tu quidem inquit. Cæterum ego contentionem illorū probe noui, etiam ſi nihil fateare. Siquidem fuit olim tempus cum illis & vates eſſe uiderer, & medicus. In ſumma vnus eram omnia. Tum Iouis plenæ erant, & viæ omnes ſimul & mortalium conciones. Piſa ac Dodona ſplendidæ erant ac conſpiciēdæ omnibus. Porro præ fumo ſacrorū nec attollere oculos mihi licebat. Verum poſteaq̃ Apollo apud Delphos conſtituit oraculum, Aeſculapius medecinæ officinam Pergami, ſimul atq; Bendidium natum eſt ī Thracia, Anubis templū in Aegypto, Dianæ apud Epheſios, ad iſta quidem concurrunt omnes, ſolemnes conuēt⁹ celebrant, Hecatombas offerunt, mihi vero tanq̃ ætate defecto, abunde magnum honorem habuiſſe ſe putant, ſi ſolido quinquennio ſacrificarint in Olympia. Proinde vide as aras meas frigidiores, q̃ ſint vel Platonis leges vel Chryſippi Syllogiſmi. Huiuſmodi quæpiam confabulati in eū peruenimus locum, vbi conſeſſurus erat ad exaudiēda uota. Erant autem ordine ſitæ feneſtræ, cuiuſmodi ſunt ora puteorum, habentes opercula, iuxta vnamquanq; ſella poſita erat aurea. Itaq; Iuppiē cū ad primā aſſediſſet detracto opculo præbuit ſeſe petētib⁹. Optabant autē ex oī vndiq; terra diuerſa, variaq;. Nā ipſe quoq; admotis piter aurib⁹ ſimul audiebam vota. Erant autem huiuſmodi. O Iuppiter contingat mihi regnum. O Iuppiter contingat cepas & allia mihi prouenire. O Iuppiter vtinam pater mihi breui moriatur. Rurſum alius aliquis dicit. Vtinam exiſtam

hæres vxoris. Vtinã nemo reſciſcat me ſtruxiſſe inſidias
fratri.Contigat mihi vincere litẽ.Coronari Olympia.Por
ro ex his qui nauigabant, hic optabat vt ſpiraret Boreas,
ille vt notus.Agricola optabat pluuiam. Contra fullo ſo-
lem. At Iuppiter audiens, & ſingula uota diligenter expẽ
dens,non omnibus pollicebatur.
Verum hoc conceſſit Saturnius,abnuit illud.
Nam iuſta vota per os feneſtræ ſurſũ admittebat,admiſſa
ad dextram ſtatuens. Rurſus iniqua remittebat irrita, fla
tu deorſum redigens, ne poſſint ad cœlum accedere. Su-
per vno quodam voto videbam illum etiam ambigentẽ.
Etenim cum eſſent duo, qui diuerſa peterent, æquales
victimas pollicitantes, non inueniebat vtri potius annue
ret. Itaq; iam academicon illud illi accidebat, vt nihil ſta-
tuere poſſet. Verum exemplo Pyrrhonis ſuſpenſus hære
bat etiam ac conſyderabat. Porro cum iam ſatis vota pro
ponentibus dediſſet operam, ad proximam digreſſus ſel-
lam, & ad ſecundam feneſtram,prono capite fœdera feri-
entibus, ac iurantibus dabat operam. Vbi his quoq; re-
ſponſũ eſſet, ac Hermodorum Epicureum fulmine com-
minuiſſet, ad proximã deinde ſellam ſeſe tranſtulit, de di
uinationibus omnibus & auguriis auditurus. Hinc ad ſa
crificiorũ feneſtrã tranſiit, ꝑ quã fumus aſcẽdens denunci
abat Ioui nomen vniuſcuiuſq;, qui rem diuinam faceret.
Rurſum omiſſis his,ventis & horis mandabat,quæ facere
deberent. Hodie apud Scythas pluito,apud Libyes fulgu
rato, apud Græcos ningito. At tu Borea ſpira in Lydia.
Tu note quieſce.Zephyrus Adriani vndas concitet.Tum
in Cappadociam grandinis mille modii diſpergantur.
Tandem omnibus ferme ordinatis,diſcedebamus in eum
locum vbi compotant dii. Iam enim cœnæ tempus erat.
Meque Mercurius arreptum iuſſit accumbere iuxta Pa-
nem & Corybantes & Attim ac Sabazium, inquilinos
iſtos & ancipites deos. Interea Panem exhibebat Ceres,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

Bacchus vinum, Hercules carnes, myrtum Venus. Nep-
tunus Menides, ſimul interim & ambroſiam & nectar fur
tim deguſtabam. Nam optimus ille Ganymedes, vt eſt
hominum amans, ſi quando conſpexiſſet Iouem auerte-
re oculos, nectaris cyathum vnum, nonnunq̃ etiam du-
os mihi infundebat. Dii vero quemadmodum alicubi di-
xit Homerus, & ipſe opinor, vt ego illic conſpicatus neq;
frumentum edunt, neq; potant nigrantia vina, verum am
broſiam apponunt, & nectare inebriantur, præcipue ve-
ro gaudent veſci ſacrificiorum fumo, vna cum ipſo nido-
re, ſubuolante ad hæc ſanguine victimarum, quem ſacri-
ficantes aris infundunt. Cæterum inter cœnandum & A-
pollo cithara canebat, & Silenus Cordacem ſaltabat, &
muſæ ſurgentes in medium tum Heſiodi Theogonias no
bis canebant, tum primum ex Pindaricis hymnis odam,
deinde omnium ſaturati requieuimus, quo quiſq; ſedera
mus loco, ſatis vuidi potu.

At reliqui noctem diuiq;, hominesq; per omnem
Dormibant, me nequaq̃ ſopor altus habebat.

Verum mecum animo verſabam cum alia permulta, tum
illa præcipue, qui fieret, vt Apollini tanto iam tempore
non proueniret barba, aut quo pacto naſceret̃ nix in cœlo,
cum ſol ſemper adeſſet, vnaque conuiuium agitaret. Ac
tum quidem puſillum obdormii, mane vero ſurgens Iup
piter iuſſit induci concionem, mox quum adeſſent omnes
ſic farier infit. Vti vos conuocarem in cauſa fuit hoſpes
hic qui heri aduenit, verum quum alioqui iam olim mi-
hi fuerit animus communicare vobiſcum de philoſophis,
maximeque vero a luna, hiſque de quibus illa queritur
commotus, ſtatui haudquaquam diutius prorogare con-
ſultationem. Eſt enim hominum genus, quod non ita pri-
dem in vita fluitare cœpit, iners, contentioſum, gloriæ a
uidum, iracundum, gulæ ſtudioſum, ſtultum, faſtuoſum,
contumelioſum, & ut verbis Homericis dicam.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

Telluris inutile pondus.
Iſti igitur ĩ ſectas diuiſi, ac variis rationum labirynthis ex cogitatis, alii ſeſe Stoicos appellant, Academicos alii, alii Epicureos, alii Peripateticos, aliis item vocabulis his multo magis ridiculis. Deinde vbi venerandum illud virtutis nomen induerint, tum adductis in altum ſuperciliis promiſſaque barba, fucato habitu obambulant, deteſtandos mores ſecum circumferentes, ſimillimi nimirum iſtis Tragœdiarum hiſtrionibus, quibus ſi perſonas ſtolamꝗ illam auro ſparſam detraxeris, quod ſupereſt, id ridiculum eſt, nempe homunculus ſeptem denarus ad agonem conductus. Atqui huiuſmodi quum ſint, mortales quidẽ uniuerſos aſpernantur, de diis vero abſurda prædicant, contractiſꝗ cœtibus adoleſcentulorum, quos nihil negotii ſit fallere, nobilem illam virtutem oſtentant, & verborum ãbiguitates docent, atꝗ apud diſcipulos temperantiam ſemper ac modeſtiam laudãt, opes ac uoluptatem execrantur, cæterum vbi ſoli & apud ſeſe eſſe cœperint, quid attinet dicere, quantopere ſeſe ingurgitent, ꝙ̃ immodici ſint ad venerem, quemadmodum autem etiã aſſium ſordes oblingant? Iam illud eſt omnium grauiſſimum, ꝙ cum ipſi nihil agãt, neꝗ publicum, neꝗ priuatum, ſed inutiles ac ſuperuacanei deſideant. Nuſquam in conſiliis, nuſꝙ̃ numerentur in armis, tamen reliquos accuſant ac virulentis quibuſdam dictis congerentes, neꝗ non maledicta quædam meditati, obiurgant, proximiſꝗ conuitiantur. Adeo vt is inter hos primas tenere videatur, qui clamoſiſſimus ſit & impudentiſſimus & ad maledicendum audaciſſimus. At ſane ſi quis iſtum ſine fine iſta facientem, uociferantem, & cæteros incuſantem percontetur, ad hunc modum. Tu uero quid tandem facis? Aut quid per deos dicemus te ad vitam conferre? Nimirum reſpondebit, ſi modo recta veraꝗ fateri volet, hoc modo. Nauigare quidem, aut agros colere, aut militare, aut artem aliquam aggredi, ſuperua-

neũ mihi videtur. Cæterum clamo, ſqualeo, frigida lauo, incalceatus per hyemem obambulo, ac veluti Momus ille, q̃ ab aliis gerunt̃ calũnior. Ac ſi qs diuitum ſumptuoſius opſonarit, aut amicã habeat, id exqro, atq; ĩdignor. Quod ſi amicorũ qſpiã aut ſodalium, morbo decũbat curaq; & obſeqo egeat, id ignoro. Hoc gen9 ſunt nobis o dii hæ pecudes. Iam vero q ex his vocantur Epicurei, vehemẽter ſũt etiã cõtumelioſi, neq; mediocriter nos mordẽt affirmã tes neq; diis eſſe curæ res mortaliũ, neq; oĩno cõſyderari a nobis qd apud illos agat̃. Quas ob res tẽpus eſt vt de his cõſultemus, propterea q̧ ſi ſemel valeant hæc perſuadere iis q ſunt in vita, non mediocriter eſurietis. Quis enĩ poſt vobis rẽ diuinã faciat, cũ nihil inde expectet emolumenti? Nam de qbus Luna hos accuſat, oĩs audiſtis heri narrantẽ hoſpitẽ. Super his conſultate, quæ pariter & hoĩbus ſint q̃ vtiliſſima, & nobis q̃ minime piculoſa. Hæc locuto Ioue, frequẽs adfremebat cõcio, mox clamatũ eſt ab oĩbus efful mina, exure, cõminue, ĩ barathrũ in tartarũ, vti gigãtes. At Iuppiter rurſũ indicto ſelẽtio, fiẽt iſta inqt, queadmodũ vul tis. Oẽs cõminuentur cũ ipſa ſua dialectica. Quanq̃ in p̃ſentia ſane, fas non eſt punire quenquã. Eſt enĩ Hieromenia ſicuti noſtis, quatuor hos menſes. Iãq; inducias ꝓmulgaui. Itaq; pro ximo anno ineunte vere, mali male ꝑdent̃ formidando fulmine.

Sic ait atq; ſuperciliis pater annuit atris.

Porro de Menippo hæc mihi uident̃ inqt, vt adeptis illi alis nequãdo denuo redeat, a Mercurio deferat̃ in terram. Hæc locut9 dimiſit cœtũ. Me vero Cyllenius aure dextra ſuſpẽſũ heri circiter veſperã depoſuit ĩ Ceramico. Audiſti oĩa, oĩa ĩquã amice q̃ e cœlo mecũ adfero. Quare abeo iã eadẽ hæc renũciatur9 philoſophis in Pœcila inãbulãtib9.

F I N I S.

MENIPPVS SIVE NECRO MANTIA LVCIANI THOMA MORO INTER PRETE.

Menippus. Philonides. Menippus.

Alue atrium, domuſq; veſtibulum meæ.
Vt te lubens aſpicio luci redditus.

Philo. Numnã hic Menippus eſt canis ille? Nõ hercle ali⁹, niſi ego forte ad Menippos omneis hallucinor. At quid ſibi vult habitus huius inſolentia? claua, lyra, leonis exuiæ? Adeundus tamen eſt. Salue Menippe. Vnde nobis aduenisti? diu eſt q̄ in vrbe non vidimus. Menipp.

Adſum reuerſus mortuorum e latibulis.
Foribuſq; triſtium tenebrarum nigris.
Manes vbi inferi manent ſuperis procul.

Philo. O hercules clam nobis Menippus vita functus eſt, reuixitq; denuo? Menipp. Non, ſed me adhuc viuum recepit tartarus. Philo. Quænam cauſa tibi fuit nouæ huius atq; incredibilis viæ?

Menipp. Iuuenta me incitauit, atq; audacia.
Quam pro iuuenta haud paululum impotentior.

Philo. Siſte o beate Tragica, ab iambis deſcendens ſic potius ſimpliciter eloquere, quænam hæc veſtis, quæ cauſa tibi itineris inferni fuit, quum alioqui neq; iucunda, neq; delectabilis ſit via. Menipp.

Res dilecte grauis me infernas egit ad vmbras.
Conſulerem manes vt vatis Tireſiai.

Philo. Atqui delyras, alioqui non hoc pacto caneres apud amicos conſarcinatis verſibus. Menippus. Ne mireris amice, nuper enim cum Euripide atq; Homero verſatus,

neſcio quo pacto verſibus ſic impletꝰ ſum, vt numeri mi
hi in os ſua ſponte confluant. Verum dic mihi quo pacto
res humanæ hic ſe habent in terris? & quidnam in vrbe a-
gitur? Philo.Nihil noui. Sed quemadmodum prius acti-
tabant, rapiunt, peierant, fœnerantur, vſuras colligunt.
Menippus. O miſeri atq; infelices. Neſciunt enim, qualia
de noſtris rebus nuper apud inferos decreta ſunt, qualeſq;
ſorte iacti ſunt in diuites iſtos calculi, quos per Cerberum
nullo pacto poterunt effugere. Philoni.Quid ais? Noui
ne aliquid apud inferos noſtris de rebus decretum eſt? Me
nippus.Per Iouem,& quidem multa,uerum prodere non
licet,neq; arcana quæ ſunt,reuelare,ne quis forte nos apud
Rhadamanthum impietatis accuſet. Philo. Nequaq̃ Me-
nippe per Iouem,ne amico ſermonem hunc inuideas.Nã
apud hominem tacendi gnarum, & initiatum præterea
ſacris ediſſeres. Menippus.Dura profecto iubes,& neutiq̃
tuta,verum tui gratia tamen audendum eſt.Decretum eſt
ergo,diuites iſtos ac pecunioſos aurũ tãq̃ Danaen ſeruãtes
abſtruſum. Philonides. Ne prius o beate quæ ſunt de-
creta dixeris, q̃ ea percurras omnia quæ abs te audire li-
bentiſſime velim. Quæ videlicet deſcenſus cauſa fuerit,
quis itineris dux, deinde ex ordine & quæ illic uideris,
& quæ audieris omnia. Veriſimile eſt enim te, quum res
pulchras videndi curioſus ſis, & eorum quæ viſu aut au-
ditu digna videbantur, nihil omnino prætermiſiſſe. Me-
nippus. Parendum etiam in his tibi eſt. Nam quid faci
as, vrgente amico? Ego igitur quum adhuc puer eſſem,
audiremq; Homerum atq; Heſiodum, ſeditiones ac bella
canentes, non ſemideorum modo, ſed ipſorum etiam deo
rum, adulteria quoq;,violentias,rapinas, ſupplicia, pa-
trum expulſiones, & fratrum & ſororum nuptias. Hæc
me hercle omnia bona pulchraq; putabam, & ſtudioſe er
ga ea afficiebar. Poſtq̃ vero in virilem iam ætatem perue
nirẽ,hic leges rurſꝰ iubentes audio poetis apprime cõtra-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

ria, neq̧ videlicet adulteria committere, neq̧ ſeditiones mouere, neq̧ rapinas exercere. Hic igitur hæſitabundus conſtiti, incertus omnino quo me pacto gererem. Neq̧ enim deos unquā putaui mœchaturos aut ſeditiones inuicem fuiſſe moturos, niſi de his rebus perinde ac bonis iudicaſſent. Neq̧ rurſus legum latores his aduerſa iuſſuros, niſi id cōducere exiſtimarent. Quoniam igitur in dubio eram, viſum eſt mihi pħos iſtos adire, atq̧ his me in manus dedere, rogareq̧ vti me vtcunq̧ liberet uterentur, uitæq̧ viam aliquam ſimplicem ac certam oſtenderēt. Hæc igitur mecum reputās ad eos venio, imprudens profecto, ꝙ me ex fumo (vt aiunt) in flammam coniicerem. Apud enim hos maxime diligenter obſeruans ſummam reppe, ri ignorantiam, omniaq̧ magis incerta, adeo ut præ his ilico mihi vel idiotarum vita iam aurea videretur. Alius etenim me ſoli iuſſit voluptati ſtudere, atq̧ ad eū ſcopū vniuerſum uitæ curſum dirigere. In eo ipſam ſitam eſſe felicitatem. Alius rurſus omnino laborare, corpuſq̧ ſiti, vigiliis, ac ſqualore ſubigere, miſere ſemper adfectum, contumeliiſq̧ obnoxiū aſſidue, Heſiodi ſedulo inculcās celebria illa de virtute carmina, & ſudorem videlicet, & accliuem in verticem montis aſcenſum. Alius contemnere iubet pecunias, earumq̧ poſſionem indifferentem putare. Alius cōtra bonas ipſas etiā diuitias eſſe ꝑnuntiat. De mundo vero quid dicam? de quo ideas incorporeas, ſubſtantias, atomos & inane, ac talem quandam pugnantium inuicem nominum turbam in diem audiebam, & quod abſurdorum omnium maxime fuit abſurdum, de cōtrariis vnuſquiſq̧ quū diceret, inuincibiles admodum rationes ac perſuaſibiles adferebat, vt nec ei ꝗ calidum, nec ei qui frigidū idem prorſus eſſe contenderent, contra quicq̄ hiſcere potuerim, atq̧ id, quum tamen manifeſte cognoſcerem fieri nunq̄ poſſe, vt eadem res calida ſimul frigidaq̧ ſit. Prorſum igitur tale quiddam mihi accidebat, quale ſolet dormitantibus vt interdum capite annuerem, interdum contra abnuerē.

Præterea qđ multo erat iſtis abſurdiꝰ, vitā eoꝝ diligēt ob ſeruans, comperi eam cum ipſorum verbis ꝓceptiſq; ſum- mopere pugnare. Eos enim qui ſpernendam cenſebant pe cuniam auidiſſime conſpexi colligendis diuitiis inhiare, de fœnore litigantes, pro mercede docentes. Omnia deniq; nummorum gratia tolerantes. Ii vero qui gloriam verbis aſpernabantur, omnem vitæ ſuæ rationē in gloriam refe rebant. Voluptatē rurſus omnes ferme palam inceſſebant. Clanculum vero ad eā ſolā libenter confluebant. Ergo hac quoq; ſpe fruſtratus magis adhuc ægre moleſteq; tuli. A- liquantulum tamem inde memet conſolabar, ꝙ vna cum multis & ſapientibꝰ & celeberrimis viris ipſe inſipienſq; eſ ſem atq; vere adhuc ignarus oberrarem. Peruigilanti mi hi tandem atq; hiſce de rebus mecum cogitanti, uenit in mentem, vt Babylonem profectus magorum aliquem ex Zooaſtri diſcipulis ac ſucceſſoribus conuenirem, Audie- ram ſiquidem eos inferni portas carminibus quibuſdam ac myſteriis aperire, & quem libuerit illuc tuto deducere, ac rurſus inde reducere. Optime ergo me facturum puta- ui, ſi cum horum quopiam de deſcenſu paciſcens Tyreſi- am Bœotium conſulerem, ab eoq; perdiſcerem (quippe q vates fuerit & ſapiens) quæ vita ſit optima, quanq; ſapi entiſſimus quiſq; potiſſimum elegerit. Ac ſtatim quidem exiliens q̄ poterā celerrime Babylonē verſus recta cōtēdi. Quo cum venio, diuerſor apud Chaldæorum quendam hominem certe ſapientem atq; arte mirabilem, coma qui- dem canū admodumq; promiſſa barba venerablem. No- men autē illi fuit Mithrobarzanes. Oransigit obſecranſq; vix exoraui, vt quauis mercede vellet, in illam me viam de duceret. At tandem homo me ſuſcipiens primum quidem dies nouem ac viginti cum luna, ſimul incipiens abluit ad Euphratem, mane ſolem orientem verſus perducens, ac ſer monem quempiam longum muſſitans, quem non admo dū exaudiebāmꝰ (qđ in certamine præcones inepti ſolēt)

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

volubile quiddam atq; incertum proferebat, niſi ꝗ quo-
dam viſus eſt inuocare dæmones. Poſt illam igitur incã-
tationem ter mihi in vultum ſpuens deducit rurſus, ocu-
los nuſq̃ in obuium quenq̃ deflectens. Et cibus quidẽ no-
bis glandes erant, potus autem lac atq; mulſum & Choaſ
pi lympha, lectus vero in herba ſub dio fuit. At poſtq̃ iã
præparati ſatis hac dieta ſumus, medio noctis ſilentio ad
Tigridem me fluuium ducens, purgauit ſimul atq; abſter
ſit, faceq; luſtrauit ac ſquilla, tum pluribus itidem aliis, &
magicum ſimul illud carmen ſubmurmurans, deinde to
tum me iam incantans, ac ne ſpectris læderer circũiens,
reducit domum, ita vt eram reciprocantem, ac reliquum
iam nauigationi dedimus. Ipſe igitur magicam quandam
veſtem induit, Medorum veſti vt plurimum ſimilem, ac
me quidem his quæ vides ornauit, claua videlicet, ac leo
nis exuuiis, atq; inſuper lyra. Iuſſit præterea vt nomen ſi
quis me roget, Menippum quidem ne dicerem, ſed her-
culem, Vlyſſem, aut orpheum. Philo. Quid ita o Menip
pe? neq; enim cauſam aut habitus aut nominis intelligo,
Menippus. Atqui perſpicuum id quidem eſt, ac neutiq̃
arcanum. Nam hi qui ante nos ad inferos olim viui deſcẽ
derant, putauit ſi me his aſſimilaret, fore vt facilius Aeaci
cuſtodias fallerem, atq; nullo prohibente tranſire, utpote
notior tragico admodũ illo cultu emiſſus. Iam igit̃ dies ap
paruit, quũ nos flumẽ ingreſſi in receſſũ incũbim9. Parata
ſiqdẽ ab illo fuerãt, cymba, ſacrificia, mulſa, & in id myſte
riũ deniq; qbuſcũq; opus erat. Hæc poſtq̃ ergo q̃ prõpta
erãt ĩpoſuim9, tũ nos quoq; anxii ac vagictiũ more lachry
mãtes ingredimur, aliquãtiſp qdẽ ĩ fluuio ferimur, deinde
in ſyluã delati ſumus, ac lacũ quendã, in quẽ Euphrates cõ
dit̃, Tum hoc quoq; tranſmiſſo, in regionem quendã pue
nim9 ſolã, ſyluoſã atq; opacã, in quã deſcẽdẽtes (ꝑibat enĩ
Mithrobarzanes) & puteũ effodim9, & oues iugulam9, &
foueã ſanguine cõſpergim9. At mag9 interĩ accẽſã facẽ te-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

ens, haud amplius iã ſummiſſo murmure, ſed voce q̃ po‐
terat maxima clamitans, dæmones ſimul omnes conuo‐
cat, Pœnas, Erynnes, Hecatẽ nocturnã, excelſãq; Proſerpi
nã, ſimulq; polyſyllaba q̃dã nomina barbara, atq; ignota
cõmiſcet. Stati ergo tremere omnia, & rimas ex carmĩe ſo
lũ ducere, ac porro Cerberi latrat⁹ audiri. & iã res plane
triſtis ac mœſta fuit. Ac protin⁹ qdem inferoꝝ patebant
plurima, lacus pyriphlegethon, ac Plutonis regia. Tum ꝑ
illũ deſcendentes hiatũ Rhadamanthũ ꝓpemodum metu
reperim⁹ extictũ. Ac Cerberus primũ quidẽ latrabat cõ‐
mouitq; ſeſe. At cũ ego lyram celerrime correptã pulſaſ
ſem, cãtu ſtatim ſopitus obdormit, deinde poſtea q̃ ad la‐
cũ venim⁹, tranare fere nõ licuit. Iam enĩ onuſtũ erat naui
giũ, & eiulatu certe plenũ. Vulnerati quippe ĩ ea nauigabãt
omnes, hic femur, ille caput, alius alio quopiã mẽbro lux
atus, vſqueadeo, vt mihi certe ex bello quopiã adeſſe vide
rent. At optim⁹ Charõ, quum leonis videret exuuias, eſſe
me ratus Herculem recepit, tranſq; vexit libens, tũ exeunti
bus quoq; nobis monſtrauit ſemitã. Sed quoniã iam era‐
mus in tenebris, p̃cedit qdem Mithrobarzanes, ego autem
a tergo cõtinu⁹ illi comes adhæreo, quoad in pratũ quod
dã venim⁹ maximum, aſphodelo cõſitum, vbi circunfuſæ
vndiq; mortuorum ſtridulæ nos ſequũtur vmbræ. Tum
paulo procedentes longius ad ipſun Minois tribunal ac‐
ceſſim⁹. Erat ipſe qdẽ in ſolio forte quodã ſublimi ſedẽs.
Aſtabant autẽ illi Pœnæ, Tortores, mali genii, furiæ. Ex
altera ꝑte plurimi quidã adducti ſunt ex ordine longa fu
ne vincti, dicebantur autem adulteri, lenones, mœchi, ho
micidæ, adulatores, ſycophantæ, ac talis hominum tur‐
ba quiduis in uita patrantium. Scorſum autem diuites
ac fœneratores prodibant pallidi ventricoſi, ac podagri‐
ci, quorum quiſq; trabe vinctus erat, ferri pondere duoꝝ
talentorum impoſito. Nos igitur aſtantes, & quæ fiunt
oĩa cõſpicim⁹, & q̃ dicunt auſcultamus. Accuſãt aũt noui

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

quidam atq; admirabiles rhetores. Philo. Quinam ergo hi per Iouem ſunt, ac ne iſthuc quidē te pigeat dicere? Me-nipp. Vmbras ne unq̄ iſtas noſti quas oppoſita ſoli red-dunt corpora? Philo. Quid ni? Menipp. Hæ nos igitur quum primum functi vita ſumus accuſant, teſtantur, atq; redarguunt, quicquid in vita peccauimus, & ſane quædā ex his dignæ admodū fide videtur, vtpote nobiſcum ver-ſatæ ſemper, noſtriſq; nuſq̄ digreſſæ corporibus. Minos igitur curioſe quemlibet examinans impiorum, relegabat in cetū, pœnas ibi ſceleribus ſuis dignas luiturum. In hos præcipue tamen incenditur, quos opes dum viuerent ac dignitates inflauerant, quiq; adorari ſe fere expectabant, nimirum perituram eorum ſuperbiam faſtumq; deteſtat⁹ quippe qui non meminiſſent mortales ipſi, quum ſint, ſe-ſe bona quoq; mortalia conſequutos. At nunc ſplendida illa exuti omnia, diuitias inquam, genus, munia nudi ac vultu demiſſo ſteterunt, tanq̄ ſomnium quoddam huma-nam hanc felicitatem recogitantes, adeo ut hæc dum con ſpicarer nimis q̄ delectatus fuerī. Et ſi quem forte eorum agnoueram acceſſi, atq; in aurem ſilenter admonui, qua-lis in vita fuerat, quantopereq; fuerat inflatus, tum quum plurimi mane fores eius obſidentes, pulſi interim excluſiq; a famulis illius expectabant egreſſum. At ipſe vix tandē illis exoriens puniceus, aureus aut verſicolor, felices ac be atos ſe facturum ſalutantes putabat, ſi pectus dextramve porrigens, permitteret oſculandam. Illi uero audientes iſta moleſte ferebant. At Minos quiddam etiam iudicauit in gratiam. Quippe Dionyſium Siciliæ tyranum multis et atrocibus criminibus & a Dione accuſatum, & graui Sto icorum teſtimonio conuictum, Cyreneus Ariſtippus in-teruenien s. Nā illū valde ſuſpiciunt inferi, eiuſq; plurimū ibi ualet autoritas, ferme iam Chimæræ alligatū abſoluit a pœna, aſſerens illum eruditorum nonnullos olim iuuiſſe pecunia. Tum nos a tribunali diſcedentes, ad ſupplicii

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

locum peruenimus. Vbi o amice & multa, & miſeranda audire ſimul, ac ſpectare licuiſſet. Nam ſimul & flagrorũ ſonus auditur, & eiulatus hominum in igne flagrantium, tũ rotæ & tormenta, catenæ, Cerberus lacerat, Chimæra dilaniat, cruciantur〈que〉 pariter omnes, captiui, reges præfecti pauperes, mendici, diuites, & iam ſcelerum omnes pœnitebat. Et quoſdam quidem eorum, dum intuemur, agnouimus, videlicet qui nuper e vita diſceſſerant. At hi ſe pudentes tum occulebant, noſtro〈que〉 ſubtrahebant aſpectui aut ſi nos aliquando reſpiciebant, id ſeruiliter admodum abiecte〈que〉 faciebant, at〈que〉 hi quidem q̃ olim putas onoroſi, faſtoſi〈que〉 in vita? At pauperibus malorum dimidium remittebatur, & quũ interquieuiſſent, denuo repetebantur ad pœnam. Sed illa quo〈que〉 quæ fabulis feruntur aſpexi, Ixionem, Siſyphum, Phrygium〈que〉 grauiter affectum Tantalũ, genitum〈que〉 terra Tytium, dii boni, quantum? Integrũ ſtratus agrũ occupabat. Hos eadẽ ꝑtereuntes in campũ venimus Acheruſiũ, vbi ſemideos, heroidaſ〈que〉 reperimus, at〈que〉 aliam ſimul mortuorũ turbã in gẽtes, tribuſ〈que〉 diſpoſitam alios quidem vetulos, quoſdã ac marcidos, at〈que〉 (vt Homerus ait) euanidos, alios vero iuueniles & integros, & hos potiſſimũ ob illam condiendi efficaciã Aegiptios. Verũ dignoſcere quemlibet haud procliue fuit, adeo nudatis oſſibus omnes erant inuicẽ ſimillimi, niſi ꝙ vix tandẽ eos diu intendentes agnouim⁹. Quippe conferti conſidebant obſcuri ae〈que〉 ignobiles, nullum〈que〉 ſeruantes ampli⁹ priſtinæ formæ veſtigium. Cum igitur multi ſimul oſſet conſiſterent, inuicem omnino ſimiles, qui terrificũ quiddam per cauos oculorum orbes tranſpicerent, denteſ〈que〉 nudos oſtenderent, hæſitabam certe mecum, quonam ſigno Therſitẽ a Nireo illo formoſo diſcernerem aut mendicũ Irum a Phaico rege, aut Pyrriam coquum ab Agamennone. Quippe quibus iam nihil veteris permanſit indicii, ſed oſſa fuerunt inter ſe ſimilia, incognobilia, nullis inſcripta

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

titulis, nulliq; vnq̃ dinoſcenda. Hæc igitur ſpectanti mihi perſimilis hominum vita pompæ cuipiam longæ videbatur, cui præſit ac diſponat quæq; fortuna, ex his q pōpam agūt diuerſos, varioſq; cuiq; habitus accommodās. Alium ſiquidem fortuna deligens regiis ornat inſignibus, & tyaram imponens. & ſatellites addens, & caput diademate coronans. Alium ſerui rurſus ornatum induit, hunc formoſum effigiat, hunc deformem atq; deridiculū fingit. Nam omnigenum, vt opinor, debet eſſe ſpectaculū. Quin habitus quorundam plærunq; in media quoq; pompa demutat, neq; perpetuo eodem ſinit ordine, cultuq; progredi quo prodierant. Sed ornatu commutato Crœſum quidem coegit ſerui, captiuiq; veſtes induere. Meandrium autem olim inter ſeruos incidentem, Polycratis viciſſim ornat tyrannide. Et aliquantiſper qnidem eo cultu permittit vti, verum vbi iam pompæ tempus præteriit, apparatum quiſq; reſtituens, & cum corpore ſimul exut⁹ amictu qualis ante fuit efficitur, nihilo a vicino differens. Quidā tamē ob inſcitiam, quū ſuos fortuna cultus exigit, ægre ferunt atq; indignantur, tanq̃ propriis quibuſdā bonis priuati, ac nō potius alienis, quibus pauliſper vtebātur, exuti Quin in ſcæna quoq; vidiſſe te plerunq; puto hiſtriones iſtos tragicos, q (vt fabulæ ratio poſſit) mō Creōtes, mō Priami fiūt aut Agamēnones. Idemq;(ſi ſors tulerit)paulo ante tam grauitē Cecropis, aut Erechthei formā imitat⁹, paulo poſtea ſeruus, poeta iubente, progreditur. At quū fabulæ iam finis affuerit quiſq; auratas illas veſtes exutus, perſonā deponens, & ab altis illis crepidis deſcendens, pauper atq; humilis obambulat, haud amplius Agamennon ille Atreo prognatus, aut Creon Menecæi filius, ſed Pol⁹ filius Chariclei Sunienſis, aut Satyrus filius Theogitonis Marathonius. Sic ſe mortalium res habent, quemadmodum mihi tum ſpectanti videbatur. Philo. Dic mihi Menippe, iſti qui magnificos, altoſq; tumulos habent ſu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

per terrã,& colũnas,imagines,titulos,nihilo ne ſunt apud inferos plebeis qbuſlibet umbris honoratiores? Menipp. Nugaris tu quidem,nam ſi vidiſſes Mauſolum, Carẽ illum dico pyramide celebrẽ, ſat ſcio,nunq̃ ridere deſiiſſes, ita ĩ antrum quoddam abſtruſum deſpectim abiectus eſt, in reliqua mortuorum turba deliteſcens.Hoc tantum cõmodi mihi videtur ex monumento referre, ꝙ impoſito tanto pondere laborat magis & premitur.Nam cum Aeacus o amice locum cuiq; metitur, dat autem cui plurimũ haud amplius pedem neceſſe eſt eo iacere contentũ ſeſeq; ad loci modum contrahere.At uehementius multo riſiſſes, opinor ſi reges hoſce noſtros,ſatrapaſq; uidiſſes apud eos mendicantes, & vt ſallamenta vendentes, aut primas ipſas literas, vrgente inopia profitentes, & quemadmodũ comtumeliis a quouis afficiantur, atq; in faciem cædantẽ, perinde atq; viliſſima mancipia. Itaq; Philippum Macedonem conſpicatus, continere me certe non potui.Oſtenſus eſt mihi in angulo quodã detritos calceos mercede reſarciens.Quin alios præterea multos erat videre mendicantes in triuiis, Xerxes videlicet Darios, ac Polycrates Philo. Admiranda narras iſta de regibus, peneq; incredibilia.Socrates autẽ quid facit? ac Diogenes,& ſi quis eſt ſapientũ alius Menipp .Socrates profecto etiam ibi obuerſatur,omneſq; redarguit. Verſatur autem cum illo Palamedes, Vlyſſes & Neſtor & quiſquis ẽ aliꝰ ĩter defunctos garrulꝰ.Inflantur aũt illi etiamnũ,atq; intumeſcunt exhauſto veneno crura. At optimus Diogenes Sardanapalo vicinus Aſſyrio,Midæq; Phrygio,atq; aliis item pluribus ex iſtorũ ſumtuoſorũ numero, manet,quos cũ eiulantes audit, veteris fortunæ magnitudinẽ recogitãtes & ridet,& delectatẽ, ac ſupinꝰ cubãs vt plurimũ cãtat, aſpa nimis atq; ĩiucunda uoce illoꝝ eiulatus obſcurãs adeo, vt id ægre ferẽtes nec Diogenẽ ferre ualentes, de mutãda ſede deliberent. Phi.De his iã ſatis qdẽ cæteꝝ quodnã illud decretũ,eſt qd

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

initio dixeras aduerſus diuites eſſe ſancitũ? Menipp. Be-
ne admones. Neſcio enĩ quo pacto quũ hac de re dicere
ꝓpoſuiſſem, ab inſtituto ſermone procul aberraui. Dũ igi
tur ibi verſabar magiſtratus cõcionẽ aduocauerunt, his vi
delicet de rebus, quæ in cõmune conducerent. Conſpiciẽs
ergo multos concurrere, me quoq; cũ illis ſimul immiſcẽs
vnus de numero eorũ q in cõcione aderãt, efficior. Agita
ta ſunt igiẽ & alia multa. Poſtremo vero de diuitib⁹ nego
tiũ, in quos poſteaq̃ plurima fuiſſent obiecta, violentia, ſu
pbia, faſtus, iniuriæ, aſſurgens tandẽ ex populo primas q-
dam huiuſmodi decretũ legit. Qm̃, iuquit, multa diuites
ꝑpetrant in vita rapientes, ac vim inferentes inopeſq; om
ni modo deſpectui habentes, Curiæ, populoq; uiſũ eſt, vt
quũ functi vita fuerint, corpora q̃dem eorum pœnas cum
aliis ſceleratorũ corporibus luãt, aĩæ vero ſurſũ remiſſæ
in vitã, in aſinos demigrent, donec in tali rerũ ſtatu quin-
quies ac vicies decẽ annorũ milia trãſegerint, aſini ſemper
ex aſinis renati, onera ferẽtes, atq; a pauperibus agitati. De
in vt liceat illis e vita excedere. Hanc ſententiã dixit Cal-
uarius, patre Aridello, patria manicenſis, tribu Stygiana.
Hac igitur lege recitata, approbauerunt principes, ſciuit
plebs, adfremuit Proſerpina, allatrauit Cerberus, ſic enĩ
rata quæ inferi ſtatuũt, authenticaq; fiunt. Quæ igitur in
concione agebantur erant huiuſmodi. Tũ ego ſtatĩ, cuius
gratia venerã, Tyreſiã adeo, atq; illi re vti erat, ordine nar
rata, ſupplicaui, vt mihi diceret, quodnã optimũ vitæ ge
nus putaret. Hic vero ſubridens (eſt aũt ſeniculus quiſpiã
cæcus, pallidus, voce gracili) o fili inq̃t, cãm tuæ ꝑplexita-
tis ſcio a ſapientibus iſtis ꝑfectam, haudquaq̃ idem inuicẽ
iiſdem de rebus ſentientibus, verum haud fas eſt id tibi ꝓ
loqui, ſiquidem quod Radamanthus interdixit. Nequaq̃
inquam o patercule, ſed dic amabo, neq; me contemnas, q̃
in vita te etiam ipſo cæcior oberro. Abducens ergo me,
procul ab aliis auferens, ad aures mihi inclinans, optima

eſt, inquit, idiotarum, priuatorumq́ꝫ vita, ac prudentiſſi
ma. Quamobrem ab hac vaniſſima ſublimium conſyde-
ratione deſiſtens. Mitte principia ſemper ac fines inquire
re, & vafros hoſce ſyllogiſmos deſpuens, atq́ꝫ id genus oīa
nugas æſtimans, hoc ſolum in tota vita perſequere, vt p̄-
ſētibus bene cōpoſitis minime curioſus, nulla re ſollicit⁹
q̄plurimū potes hilaris vitā ridenſq́ꝫ traducas. Hæc quū
dixiſſet, rurſus Aſphodelorum in pratum ſeſe corripuit.
Ego igiť (nam & nunc veſper erat) age inquam o Mithro
barzane quid cunctamur? an non hinc rurſus abimus in
vitam? Ad hæc ille, confide inquit o Menippe, breuem
quippe facilēq́ꝫ tibi monſtrabo ſemitā, & me protinus ab-
ducens in regionem quandam magis priore tenebricoſam
manu procul oſtendens ſubobſcurum tenueq́ꝫ ac veluti ꝑ
rimam influens lumem, illud inquit Torphoni templum
eſt, atq́ꝫ illac ad inferos e Bœetia deſcenditur. hac aſcendas
atq́ꝫ ilico fueris in Græcia, Ego igiť hac ſermone gauiſus,
ſalutato mago difficile admodū ꝑ anguſtas ātri faces ſub-
repens, ueſcio quo pacto, in Lebadiam perueni.

F I N I S.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

Philoſophorum ſeu uitarum auctio, latina facta Nicolao Beraldo interprete. Interloquũtur, Iuppiter. Mercurius Emptor.

Iuppiter.

V quidem ſcamna diſpone, locuũq; praepara venientibns. At tu adductos huc philoſophos in catasta ſtatue, ſed comptos prius, ut pulchri, decẽteſq; appareant, multoſq; inuitent emptores. Tu vero Mercuri preconem age, & quod recte feliciterq; cedat nobis, emptores ad forum conuoca, q̃primum ut adſint, quãdo philoſpohos cuiuſuis generis, atq; inſtituti adducturi ſumus. Porro ſi quis preſentes nũmos non habeat, ſoluet poſtea dato prius fideiuſſore. Mercurius. Adſunt quidem multi a nobis neutiq̃ diutius remorandi. Iup. Vendamus igitur. Mercu. Quem uis primum omnium adducamus? Iup. Comatum hunc ionicum. Nam auſterum neſcio quid prae ſe fert, ac venerãdũ. Mer. Hunccine Pythagoricũ dicis? Deſcende tu ergo, teq; iis qui conuenerunt prebe conſpiciendum. Iup. Age clama. Mer. Vitã optimam uendimus ac grauiſſimam. Quis emptor erit? Quis ſupra hominem ſapere vult? Quis noſſe vniuerſi Harmoniam? Quis reuiuiſcere? Emptor. Hic quidem non vtiq; ingeneroſa eſt facie. Sed quid nouit potiſſimum. Mercurius. Arithmeticam, Aſtronomiam, prodigioſam doctrinã, Geometriam, Muſicã diuinationem Summum certe vatem vides. Emp. Licet ne hominem interrogare? Mer. Interroga tu bonis (quod dicitur) auibus. Emp. Cuias es tu? Pythagoras. Samius. Emp. Vbi eruditus? Pytha. In Aegypto, ab iis, qui Aegyptum incolunt, philoſophis Emp. Age vero, ſi te emero, ecquid me docebis. Pytha. Nihil docebo, ſed reminiſci faciam. Emp. Quomodo tandem?. Pytha Quum tuam ipſius animam expurgauero, eiq; ſordes omneis eluero. Emp. Sed fac me purgatum eſſe, Qua ratione id efficies? Pytga. primum

omnium quiete ſilentioq́ opus eſt diuturno, perpetuaq́ annorum quinq́ taciturnitate. Em. At tibi o bone melius ſit Crœſi filiũ inſtituere. Nam quod ad me attinet, loqui ego, non autem ſtatuæ inſtar perpetuo ſilere volo. At qd poſt tã diuturnum tandem quinquenniiq́ ſilentium? Pytha. In muſica, Geometriaq́ exercebere. Emptor. Belle dicis. Siquidam cith rœdum prius, dein philoſophum eſſe oportet. Pytha. adhæc numerare etiam. Em. Et iam quoq́ ſcio numerare. Pythagor. Quo modo numeras? Emptor. Vnũ, duo, tria, quatuor. Pytha. Vides ne ea quæ tibi quatuor eſſe videntur, eſſe decem? abſolutumq́ quempiam ex iis trigonon fieri, ac iuſiurandum noſtrum? Empt. Nunq̃ hercle iuramentum hoc quaternarium audiui, neq́ ſermones eiuſmodi ſacros ac diuinos. Pyt. Poſtea ſcies o hoſpes, quænam ſit terræ, aeris, aquæ, ac ignis vectatio, & q̃ ſint forma, quoq́ modo moueantur. Empt. Eſt ne aliqua igni, aeri, aquæ forma? Py. Et manifeſta quidẽ. Neq́ enim iformia ac ſine figura moueri poſſunt. Noſces præterea deum & numerum eſſe & harmoniam. Emptor. Mira dicis. Pythago. Adde his, quod alium videri, alium vero eſſe te ſcies, qui vnum eſſe te putas. Empt. Quid ais, alius ne ſum, non hic qui te alloquor? Pytha. Nunc quidem is qui es, at quõdam alio corpore, alioq́ nomine videbare, atq́ itidem olim in aliud tranſibis corpus. Emp. Hoccine ais? Immortalem fore me in varias mutatum formas? Sed de his ſatis ſuperq́. Quænam vero tibi victus ratio? Pyth. Ex animantibus nullum comedo, ab alio nullo, niſi a fabis abſtineo. Emp. Cur vſq́ adeo a fabis abhorres? Pyt. Non abhorreo ego, ſed ſacrum quiddam ſunt, miraq́ eorum natura eſt. Nã primũ q̇dẽ nil aliud q̃ ſemẽ ſunt, ꝙ ſi viridẽ adhuc fabã exueris videbis pudendis, virilibuſq́ neſcio quid ſiſe. Decoctã vero ſi noctibꝰ aliquot lunæ expoſueris, ſanguinẽ ex ea facies, quodq́ maiꝰ Athenieſibꝰ mos eſt fabis magiſtratꝰ eligere. Empt. Pulchre oĩa ac plane diuinitꝰ dixti.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

Cæterum exuitor, quãdo nudum te videre cupio. O Her cules aureum eſt huic femur, non homo eſt, ſed immorta lis quiſpiam deus eſſe videtur. Quapropter eum omnino emam. Quanti eum facis? Mercurius. Decem minis. Emp. Ego tanti emo, precium accipe. Iupp. Scribe emptoris no men ſimul ac patriam Mer. Italicus quiſpiam eſſe videtur o Iuppiter nimirum ex iis qui Crotonem, ac Tarentum, ac magnã græciã incolunt. Quanq̃ non vnus, ſed pene tre centi eum ſui commodi gratia emerint. Iuppiter. Abdu- cant illum, noſq; alium euocemus. Mercurius. Viſne ſqua lidum illum Ponticum? Iuppit. Prorſus. Mercurius. qui peram ex humero ſuſpenſam geſtat? deſcende. Ades ac ſe des has circumi. Vitam virilem vendo, vitam optimam generoſam ac liberam vendo, philoſophum liberum quis emet? Emp. O preco quid ais tu, vendis hominem liberũ? Mercurius. Vendo ego Emp. Deinde nihil times ne pla- gii accuſatum in Areopagitarum iudicium quis te vocet? Mercurius? Nihil hic auctionem curat, quoniam ſe omni no liberum eſſe putat. Emptor. Quis eo vti velit vſque- adeo ſordido atq; infeliciter iacenti, niſi foſſorem eum, aut lixam quis forte facere velit. Mercurius. neq; id modo, ſed & ſi atrienſẽ eũ pro domus veſtibulo ſtatueris quouis cane fideliorem eum inueneris. Eſt ſane huic canis nomen Emp. Cuias? quamue artem profitetur? Mercurius. Ro- ga tu hominem, ita enim optime feceris Emp, Eius timeo auſteritatem ac triſtitiam, ne me allatret accedentem, ac p̃ Iouẽ mordeat. Videſne vti is baculũ ſuſtulerit, contrax- erit ſupercilia, ac iracundũ quiddã minabundumq; aſpici at. Mercurius. Ne time. manſuetus eſt ac benignus. Emp. Hoc primum o optime. Cuias es? Dioge. Vndeuis.. Emp. Quid ais? Dio. Mundi ciuem vides. Emp. Imitariſne quẽ piam? Dio. Herculem. Emp. Cur tu itaq; leontinam (vt ille) pellem non induis? Nam baculo quidem illi nihil es diſſimilis. Dio. Penula hæc mihi leontina pellis eſt. Pug

no vero vt ille, aduerſus voluptates, ſed vltro & a nemine iuſſus, vt qui vitam malim expurgare. Emp. Pulchrũ ita me deus amet inſtitutum. Sed quid te noſſe dicemus ? aut quam artem tenes? Dio. Liberator ſum hominũ? & morborum animi medicus, veritatiſq; omnino ac libertatis ꝓpheta eſſe cupio. Emp. Age o propheta. Cæterum ſi te emero quo me tandem modo docebis? Dio. Primum quidem te adſumens, & delicias exuens tuas, teq; in egeſtate claudens penula induam, poſt laborare cogam humi dormientem & aquã bibentẽ, teq; non exquiſitis, ſed obuiis primum eduliis explere, pecunias vero ſi quas habeas autore me in mare proiicies, vxorem non curabis non liberos, non patriam tibiq; ea omnia nugæ videbuntur. Relinquẽs vero paternam domum, aut ſepulchrum aliquod habitabis, aut deſertam turrim, aut etiam dolium. Pera vero tibi erit lupinis plena, libriſq; intus & in tergo ſcriptis, atq; ita maximis regibus feliciorem eſſe te dices. At te ſi qs aut flagellet, aut torqueat eorum nihil eſſe tibi durum moleſtũq; exiſtimabis. Emp. Quid ais? Flagella mihi nihil fore dura ac moleſta. Neq; enĩ teſtudinis aut carabi corio tegor. Dio. Euripidis illud, paucis mutatis imitaberis. Em. Quid tandẽ? Diog. Mens quidẽ tibi dolebit, at lingua nequaq̃. Tibi vero adeſſe hæc debent. Impudentem te eſſe oportet ac audacẽ, cunctiſq; & principibus & priuatis conuitiari. Eo enĩ modo te ſuſpicient, magnanimumq; eſſe cõiicient. Barbara vero tibi vox erit abſonaq; locutio, ac plane canina, facies intenta, ingreſſus vero eidem conueniens, ferina deniq; agreſtiaq; oĩa. Pudor vero, æqtas, modeſtiaq; procul eſto, ruboremq; oĩno e fronte deradito. Hoĩm conuentus ac conciliabula, nundinaſq; ſeq̃re, inq; iis ſol⁹ atq; incõicabilis eſto, non amicum, non hoſpitem quempiam admittens. His enĩ fere magiſtratus ſoluitur. Cunctis vero videntib⁹ ea audacter facito, quæ nemo ſolus priuatimq;

ac deniq; vel Polypum, ſi tibi videtur, crudum ſepiamue comedens morere. En tibi nos hanc fœlicitatē conciliamꝰ. Emp. Apage ſis, ſceleſta enim ſunt hæc non humana, quæ dicis. Diog. Sed q̄ maxime facilia o noſter, & ad quæ cuiuis peruenire promptum ſit. Non enim eruditione, non ſtudiis tibi, nugiſq; eiuſmodi opus erit, ſed breuis compēdiariaq; hæc tibi ad gloriam via fuerit. Nam ſeu priuatꝰ agas, ac tinctor, coriarius, ſalſameutariuſue, aut faber, aut nummularius, nihil omnino prohibebit te eſſe admirabilem, modo non deſit impudentia atq; audacia, recteq; inquemuis obprobria iactare didiceris. Emp. Nihil mihi ꝑfecto in hac re tua opera opus eſt. Nauclerꝰ vero forte aut olitur per oportune fueris, ſi hic duobus ad ſummum obolis vendere te mihi velit. Mercu. Hunc tu accipe. nihil eī iucundius nobis, q̄ ab obturbatore iſto, clamoſoq; ac maledico liberari. Iupp. Alium voca Cyrenæum illum purpuratum, ac coronatum. Mercu. Adeſte cuncti, atq; diligēter auſcultate. eſt hæc quidem ſumptuoſa res, ac diuitibus aptiſſima. Vita hæc eſt ſuauis ac ter beata. Quis delicias expetit? quis delicias ſummas emere vult? Em. Veni tu & dic quid noſti. ego enim te emam, ſiquidem vtilis mihi fueris. Mercurius. Ne obturba quæſo, hominum o optime, neq; interroga. Parū enim ſobrius eſt, neq; tibi quicq̄ commode reſponderit, vt qui lingua ſit lubrica (vides enī) ac titubante. Emp. Ecquis ſanus corruptum hunc ac neq̄ ſeruum emerit? quæ vero vnguenta olet? vt lubricū quiddā incedit? Verū dic tu Mercuri, quid nouit hic potiſſimū? Mercu. Eſt hic omnino quidem in victu dexter, compotationibuſq; ac cōmeſſationibus tibi cinicis q̄ maxime idoneus, aptiſſimus profecto amatori cuipiam ac perdito domino, præterea condiendorum bellariorum egregie gnarus, obſonaturq; experientiſſimus, atq; omnino voluptatis iucundiorisq; vitæ profeſſor, eruditꝰ quidem eſt Athe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

niſ, ſeruiit vero tyrannis Siculis, a quibus vehementer co-lebatur. inſtituti vero eius caput eſt omnia contemnere, omnibus vti, ac voluptatem vndecunq; venari ac expetere. Emp. Quærēdus tibi quiſpiam alius ex opulentis iſtis optimeq; nummatis hominib9, quādo ego emendæ huic vitæ hilari haud ſum idoneus. Mercu. Ocioſus quantum video, o Iuppiter nobis hic ſupererit. Iup. Traducito hunc atq; alium adducito, imo vero duos iſtos, nempe ridētem illum ex Abderita, & flentem alterum Epheſium. Nam vtrunq; ſimul vendere certum eſt nobis. Mercu. Deſcēdite huc, atq; in medium procedite. Optimas vitas vendo, ſapientiſſimos omnium philoſophos vendo. Emp. O Iuppiter quæ eſt hæc varietas? Hic ei ridere nō ceſſat, alter vero lugere quempiam videtur, iugiter enim atq; vbiq; lachrymas fundit. Quid hæc o noſter ſibi volunt? Quid rides? Democrit9. Rogas? quoniam quæ agitis vos ridicula mihi videntur omnia, voſq; præterea ridiculi. Emp. Quid ais? Num nam nos omnes rides, noſtraq; omnia vſq; adeo paruipēdis? Demo. Ita habet, ſerium enim in eis nihil. inania vero cuncta, atomorumq; abūdantia, infinitaq; multitudo. Emp. Non ita quidem, ſed tu vt vere dicā, inanis es ac plane imperitus. O quæ eſt hæc contumelia? haud unq̄ ridendi finem facies? Tu uero quid fles o optime, multo enim melius puto te alloqui. Heraclitus. Quoniam o hoſpes miſerandæ mihi res cunctæ mortalium eſſe uidentur, nihilq; in eis eſſe non fragile, idcirco me miſeret ueſtri, & præſentia haudquaq̄ mihi magna uidentur, futura uero omnino miſera. Dico uero conflagrationes atq; uniuerſi calamitatem. Horum idcirco miſereor. Nempe quod nihil eſt in eis ſtabile, ſed cūcta miſcentur inter ſe ac conuoluuntur, ac nihil differt uoluptas a moleſtia, peritia ab imperitia, magnum a paruo, & ſurſum deorſum circuncurrētia, & ultro citroq; ceu in æui huius ludicro tranſeuntia.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

Emp. Quid eſt æuum? Heraclitus. Puer ludens talis, ac cō-tendens. Em. Quid ſunt hoīes? Hera. Dii mortales. Empt. Quid dii? Hera. Hoīes immortales. Em. Enigmata dicis. O noſter, & griphos connectens, quēadmodū & Apollo nihil, vt vere dicam, explicas. Hera. Nam vos oēs ne pili quidem facio. Em. Nemo itaque ſanus te emerit vnq̄. Heracli. Ego vero oīb9 gregatī flere iubeo, emētibuſq;, & non emētibus. Em. Hoc malum haud multū diſtat ab inſania, quapropter neutrum horum emere certum eſt. Mercu. Inutiles & ii nobis ſuper ſunt. Iup. Tu alium vende. Mer. Athenienſē ne illū facundū hoiēm? Iup. Prorſus. Mer. Huc ades vitam bonā & prudentem vendimus, quis emet ſanctiſſimum hunc philoſophū? Em. Dic mihi, quid maxime noſti? Socrates. Pueros amo, perbelleq; amoris numeros oēis teneo. Em. Qui igitur emam te, qui pædagogo egeam formoſiſſimi mi filii? Socra. Ecquis me vno aptius formoſo cuipiam puero adeſſe poſſit? Nam non ego amo corpora, ſed aīam eſſe pulchram puto, ſiquidem & ſi mihi formoſiſſimi pueri deponātur, ac ſub eadem ſtragula iaceant, audies eos indignum ſe nihil a me pati affirmantes. Emptor. Quis hæc tibi credet? ſcilicet cum pueros ames, nihil te p̄ter animam curare? præſertim in tanta licentia, nempe eodem lecto iacentem. Socra. Iuro equidem tibi, & canem & platanum hæc ita eſſe. Emp. O hercules, quodnam eſt hoc iuſiurādum, quæ ve deorum abſurditas? Socr. Quid ais? putas ne canem deū non eſſe, neſcis qualis ſit in Aegypto Anubis, in cœlo ſirius, & apud inferos Cerberus? Em. Recte dicis, at nō aduerteram, ſed quam tandem vitam agis? Socra. Ego. q̄ mihi ipſi ciuitatem condidi habito. Repub. vero quadam peregrina vtor, & mihiipſi leges facio. Emp. vnum aliquod ex tuis placitis audire cupio. Socrat. Audi maximum quippiam, quod de fœminis ſentio. Exiſtimo enim nullā ex eis vnius, ſed cuiuſcūq; eſſe debere. Emptor. Quid ais, ſublatas ne leges de adulterio? Socra. Per Iouem

ac omnem de eis curam, inanemq; diligentiam. Em. Quid vero de formoſis tempeſtiuiſq; pueris exiſtimas? Socrat. Oſculum ii præmii vice viris claris ob egregium aliquod ac memorabile facinus vltro dabunt. Em. Papæ, quæ hæc eſt liberalitas? F Cæterum quodnã eſt tuæ huius ſapientiæ caput? Socra. Ideæ & horum omnium exemplaria. nã eorum quæcunq; vides, terræ, atq; eorum quæ ſuper terram ſunt, cœli, maris, imagines quædam ſunt occultæ, extra vniuerſum. Emp. Vbi ſunt? Socra. Nuſq̃. nam ſicubi eſſent, non eſſent. Emp. Non video hæc quæ dicis exemplaria. Socra. Nil mirum, cæcus enim es mentis oculo, ego vero omnium imagines video, teq; ipſum inuiſibilem, & me alium, & omnino gemina omnia. Emp. emendus es igitur ſapiens vſq; adeo cum ſis, atq; acuta acie. age quãti, aut qd a me precii petis? Mercur. Da duo talenta. Empt. emi ego quanti dicis, argentum vero iterum perſoluam. Mercuri9. Qđ eſt tibi nomen? Em. Dioni Syracuſano. Mer. Age accipe id quod tibi cedat fœliciter. Epicureũ te voco. quis emere hunc uult? eſt hic quidem ridentis illius diſcipulus, itemq; ebrioſi alterius, quos pauloante indicabam. Porro unũ quiddam plus illis nouit, quatenus impius magis eſt, cætera iucundus, & gulæ amicus. Emp. Quanti? Mercuri9. Duabus minis. Emp. Accipe, at uideam oportet quibuſnã potiſſimum edulíis gaudeat. Merc. Dulcibus maxime gaudet atq; mellitis, maximeq; expetit caricas. Emp. Facile hoc emam itaq; illi ficuum maſſas. Iuppi. Alium uoca, illum. ſ. deraſum & ſeuerum ſtoicum. Merc. Recte dicis, nam multi eorum qui ad forum conuenerunt, eum ipſum expectare uidẽtur. Ipſam ueritatem uendo, uitam perfectiſſimam uendo, quis unus omnia noſſe uult? Emp. Quid hoc? Mercur. Nempe quod ſolus hic ſapiens, ſolus pulcher, ſol9 iuſtus, fortis, rex, rhetor, diues, legiſlator. Deniq; quid non? Emptor. Num nam o bone & coc9 ſolus eſt? & per Iouem

tinctor, coriarius, faber, atq; id genus alia? Mercurius. Ita uidetur. Emptor. Veni o bone ac mihi emptori dic quiſnam ſis, atq; illud quidem primũ, nũnam graue tibi ſit q̃ uenalis ſis ac ſeruus. Chry. Nequaq̃. nam hæc in poteſtate noſtra quidem non ſunt. Porro quæcunq; in poteſtate noſtra non ſunt, indifferentia eſſe neceſſe eſt. Emptor. Neſcio quid dicas. Chryſippus. quid ais? neſcis quod quædã ſunt proegmena, alia uero rurſus apoproegmena? Emp. Ne nunc quidem intelligo. Chryſipp9. Nil mirum vt qui eiuſmodi nominibus noſtris aſſuetus non ſis, neq; cõprehendendi vim habeas. Stuſtioſus vero quiſpiam, atq; in logica ſpeculatione verſatus, non tantummodo hæc nouit, ſed & quid ſit accidens, & quid præter accidens, qdq; & quantum inter ſe differant. Emptor. Ne graueris p̱ philoſophiam obſecro hæc verba nobis exponere. nam neſcio quo modo obſtupui eiuſmodi verborum ſono. Chryſippus. Perlibenter quidem, citraq; inuidiam omnem. Nã ſi quis claud9 eo ipſo quo claudicat pede in lapidem forte impegerit ac vuln9 aliqđ ex oculto acceperit, habebat is q̃dẽ cõtingens, nimirũ claudicationẽ vuln9 uero qđ poſtea accepit pret̃ cõtingens. Em. O mirũ hoĩs ingenium! Quid uero aliud potiſſimum noſti? Chry. Verborũ laqueos, q̃bus implico mecum differentes, atq; eorum ora obturo & ad ſilentium adigo ceu iniecto illis freno. Hæc autem facultas celebratus ſyllogiſmus vocatur. Emp. Hercules. Inexpugnabilis cuiuſpiam, ac violenti nomen dicis. Chry. Audi igitur. Eſt ne tibi filius? Emp. quid ni. Chry. Hunc igitur ſi forte iuxta fluuium errantem crocodilus deprehẽdat rapiatq;, mox redditurum ſe tibi eundem promittat, Nempe ſi quid ſtatuerit de reddendo tibi filio vere dixeris, quid eum dices ſtatuiſſe? Emptor. Rem queris haud quaq̃ dictu facilem. Nam dubito vtro dicto filium recipiam, verum tu per Iouem reſpondens, mihi filium ſerua

ne prius occupatus a crocodilo uoretur. Chryſippus. Confide Nam alia mox ex me diſces. haud paulo magis mira. Emptor Quæ tandem? Chryſippus. metentem dominantem, exindeq́ electram, atq́ obducta illum facie. Emptor. quemnam illum obductum, aut quam electram dicis? Chryſippus. Electram illam inclytam Agamemnonis filiam, quæ eadem ſimul & nouit & non nouit. Nam quum ei proxime adſtaret Oreſtes ignotus adhuc, nouit quidē Oreſtem, vt qui frater eius eſſet, qui vero is Oreſtes eſſet ignorabat. Obductum uero illum, maximeq́ ad mirandum ſermonem audies. Nam hoc mihi reſponde. noſti tuum ipſius patrem? Empt. certe. Chryſip. quid igitᷣ ſi quem admoneam tibi velata facie interrogemq́ hūccine noſti? quid dices? Emptor. nimirum haud noſſe me. Chry. Atqui erat is pater tuus. Quare ſi hunc iguoras, patrē etiā manifeſto ignoras. Em. non quidē at is ſi reuelata facie fuerit, id qđ res eſt ſciā. Cæterū quorſum tandem hæc tua ſapientia? aut qd tū potiſſimū facies, ſimul atq́ ſummū virtutis faſtigiū fueris aſſecutus? Chry. Circa primigenia verſabor, diuitias dico, ſanitatē, atq́ id genꝰ alia. Porro neceſſe ē priꝰ ſūmo ſtudio ac labore libris iis ſubtilibꝰ incubuiſſe, ſcholia cōgerere, ac ſolœciſmis abſurdiſq́ verbis impleri, quodq́ præcipuum eſt, haud fas eſt ſapientem te fieri, priuſq̄ elleborum ter biberis. Emptor. Generoſa hæc omnia, planeq́ virilia. Cæterū auarum, abiectumq́ eſſe ac fœneratorem, adeſſe enim tibi hæc omnia video, numnam eius eſſe dicemus, qui elleborum biberit? aut abſolutam quampiam virtutem fuerit aſſecutꝰ. Chryſippus. Certe, ſoli enim ſapienti fœnerare licet. nam cum eius proprium ſit munꝰ, colligere, fœnerare vero atq́ vſuras ſupputare, haud multum a colligendo abeſſe videantur, manifeſtum hoc non minus ſapientis eſſe, q̄ illud. neq́ hoc ſimpliciter quidem, neq́ enim ei vſuras modo

accipere licet, ſed vſurarum etiam vſuras. Alioqui igno-
ras, ex vſuris quaſdam priores eſſe, quaſdam poſteriores,
perinde atq; illarum fœtus? Iam vero vides quid efficiat
ſyllogiſmus. nam ſi vſuram primam accipiat, accipiet &
ſecundam. Atqui primam quidem accipiet, accipiet ergo
& ſecundam. Emptor. eadem ergo dicam⁹ oportet de mer
cede, quam ab adoleſcentibus accipis, quum manifeſtum
ſit ſapienti ſoli virtutem premii loco eſſe. Chryſippus.
ſapere incipis. non enim meaipſius, ſed dantis gratia mer-
cedem accipio. nam quum ex hominib⁹ hic profuſus ſit,
ille contra continens ac comprehendens, ego meipſum q-
dem exerceo, comprehenſor vt ſim, diſcipulum vero, vt
ſit profuſus. Emptor. At qui contradicebas diſcipulum q
dem comprehenſorem, te uero ſolum diuitem, effuſum.
Chryſippus. Rides o noſter, at vide ne ſyllogiſmo, qui de
monſtrari nequeat, te configam. Emptor. ecquid ab iis
tuis iaculis periculi grauis eſſe poteſt? Chryſippus. Per-
plexitas, ſilentiũ, animi ſtupor, ac mentis euerſio? quodq;
omnium maximum, ego te, ſi velim, eſſe lapidem conui-
cero. Emptor. Quomodo lapidem? non enim Perſeus
o optime eſſe videris. Chryſippus. Hoc modo, lapis num
nam corpus eſt. Emptor. Certe. Chryſippus. quid vero
animal, nonnne eſt corpus? Emptor. Fateor. Chryſippus.
Tu vero an non animal? Emptor. Ita puto. Chryſippus.
lapis es igitur, corpus cum ſis. Emptor. non ita, ſed reſol-
ue me per Iouem obſecro, meq; denuo hominem ex lapi-
de facito. Chryſippus. Haud difficile id quidem. Sed tu
homo iterũ eſto. Dic mihi omne corpus eſt animal? Em.
non. Chryſi. quid vero lapis? animal? Emp. non. Chryſip.
Tu vero an nõ corp⁹ es? Em. Sũ. Chry. Corp⁹ vero cũ ſis,
an nõ es aĩal? Emp. Certe. Chryſip. Non igit̃ lapis es aĩal
cũ ſis. Emptor. O recte factum! vt mihi nuper crura ceu
Niobes quondam, perfrixerant, ac pene ſaxea facta ſunt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

Emam te idcirco.quanti?Mercu.Minis duodecim.Em.Ac-
cipe.Mercu. olus ne eum emiſti?Emp.Non per Iouẽ ſo-
lus,ſed ii omnes quos vides.Mercur.Multi profecto vali-
diſque humeris,ac metentis ſermone digni.Iupp.Ne ceſſa
alium accerſe.Merc.Peripateticum te dico, te inq̃,pulchrũ
ac diuitem . Emite prudentiſſimum hunc, rerumq; om-
nium peritiſſimum.Emp.Qualis nam eſt?Merc.Modeſtꝰ,
æquus,victu temperans,quodq; omnium maximum du-
plex. Emp. Quid ais?Alius ne extrinſecus, atq; intrinſe-
cus alius?Mercu.Quare hunc ſi emeris, memento exterio
rem hunc atq; interiorem vocare. Emp. Quid vero no-
uit potiſſimum?Mercu.Triplex bonum eſſe, animæ, cor-
poris,ac fortunæ.Emp.Humana ſapit.quanti eſt? Mercu.
viginti minis.Empt.Magnum id quidem.Mercur. Non o
beate , etenim pecuniæ quippiam habere videtur, quare
cauſam haud dices,quin emas protinus.Diſcesq̃ primum
ab eo etiam , quod annos viuat culex, quantoq; interual
lo a ſole diſtet maris profundum, & quæ nam ſit oſtreaꝝ
vita. Empt. quæ hæc eſt diligentia , atq; exacta doctrina?
Mercur.quid vero ſi & alia audias multa, longe iis acutio
ra?Nimirum de ſemine,ac generatione,de hominis in vte
ro formatione,& quod homo quiddam ſit riſibile, aſinus
vero neq; riſibile ſit animal,neq; fabricæ aptum,neq; na-
tatile. Emp. Grauiſſima hæc ſunt omnia, vtileſq; (quas
dicis)diſciplinæ,quapropter emo eum viginti. Mercuriꝰ.
Eſto.quis iam reliquus nobis factus eſt ? Scepticus ille tu
o Pyrrhia adeſto,vt quamprimum vendare. effluit enim
iam turba pene omnis,ac pauci iam admodum ſuperſunt,
quibus vendere licet.verũtamen quis emere & hunc vult?
Emp.Ego,ſed tu dic primum,quid noſti?Philoſop.Nihil
Emp.quomodo hoc abs te dictum eſt?Philo.quoniam ni
hil omnino eſſe mihi videtur.Emp. Nonne & nos quidã
igitur ſumus?Philoſo.Ne id quidem ſcio. Empt. neq; te
quenpiam eſſe? Philo. Multo etiam id magis neſcio . Em.

O quæ hæc eſt dubitatio. quid hæ uero ſibi uolunt ſtate ræ? Philoſ. Appendo in eis rationes, atq; ad æquilibrium reduco, cunq; uehementer ſimiles æqualiq; pondere eas eē uideo, tunc demum ignoro utra ſit uerior. Emp. Quid uero aliud optime facis? Philo. Omnia, niſi q fugitiuum cõprehendere nequeo. Emp. Cur id nequis? Philo. Quoniam o optime non comprehendo. Em. Nil mirum, nam tardus ſegniſq; quiſpiam eſſe uideris. Cæterum quiſnam eſt doctrinæ finis tibi propoſitus? Philo. Imperitia, nihilq; neq; audire neq; uidere. Em. Surdum igitur ac cæcum eſſe te dicis. Philo. Imo uero ſine iudicio, ac ſenſu, nihiloq; uerme preſtantiorem eſſe me. mp. Emendus es itaq; uel ob hæc maxime. Quanti hunc facis? Mercu. Mina attica. Emp. Accipe. Quid ais o noſter, emi ego te? Philo. Incertum. Emp. Incertum? emptus quidem mihi es, data Epecunia. Philo. Nondum tibi aſſentio, ſed hoc mecum tacitus ipſe conſydero. Emp. Atqui tu me quidem ſequere, uti ſeruum decet Philo. Quis nouit uera ſin, nec ne quæ dicis? Emp. Præco, mina, quiq; adſunt omnes. Philo. adſunt ne hic nobis aliqui? Empt. Enimuero ego iamiam tibi in priſtinum con lecto perſuadebo dominum me tibi eſſe, teq; cauſa eſſe inferiorem. Philo. Et de hoc dubito adhuc ac nihil dũ aſſentio. Emp. At ego iam per Iouem iudicaui. Mercu. Tu quidem huic deſine obloqui, ac cõtradicere emptorẽq; ſequere. Vos uero in craſtinum uocamus. Vendituri enim priuatas mechanicaſq; ac forenſis uitas ſumus. Finis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

Ἡ ἹΕΡΑ ἌΓΚΥΡΑ.

Sacra hæc ancora non fefellit vnq̃.

Semper ſit tibi nixa mens honeſto

Sacra ancora.

Ne tempeſtatum vis auferat, ancora ſacra,
Quo mentem figas, eſt iacienda tibi.

ἐν ὄινῳ ἀλήθεια.

Πολλάκισ ἐμ ὄινου κύμασίμ τισ ναυαγεῖ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
229 E 25